

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต

เรื่อง “หนี”

DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM TITLE

“ESCAPE”

นายจิตรนา จิตตเสวี

MR.JITTANA CHITTASEVI

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 44875
วัน, เดือน, ปี 15 ส.ค. 2546

.b.....
.i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาพยนตร์ และวีดีโอ ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์
การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต
เรื่อง “หนี”

DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM TITLE
“ESCAPE”

ภาควิชาทัศนศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวีดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... วันที่ 23 เม.ย. 2545

อาจารย์นพคุณ ทิพโกมุท

หัวหน้าภาควิชา..... วันที่ 7 เม.ย. 45

อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิตเรื่อง “หนี”

DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM TITLE

“ESCAPE”

ชื่อ นายจิตรนา จิตตเสวี
สาขาวิชา ภาพยนตร์ และวีดีโอ
ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2544
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ณพคุณ ทิพโกมุท

บทคัดย่อ

จากการศึกษาโครงการนี้วัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ ศึกษาการกำกับการแสดงในภาพยนตร์ชีวิตเพื่อใช้ในการนำเสนอเป็นภาพยนตร์ขนาดสั้นที่เน้นเรื่องราวสะท้อนชีวิตของผู้คนในสังคมปัจจุบันที่วุ่นวาย และพยายามหาทางออกให้ตัวเองโดยการพึ่งพาอาศัยกัน โดยพยายามแสดงให้เห็นถึงภัยและอันตรายที่มาจากยาเสพติด ทุกประเภทซึ่งนำมาสู่ความเสียหายในสังคม ซึ่งข้าพเจ้าหวังว่า ภาพยนตร์เรื่องนี้จะเป็นข้อคิดและบทเรียนในการตัดสินใจในการดำเนินชีวิต

แนวทางในการบรรลุวัตถุประสงค์ โดยการค้นคว้าภาพยนตร์แนวสะท้อนสังคม โดยเฉพาะปัญหาเสพติด แล้วนำมาเขียนเป็นบทภาพยนตร์ขึ้นมา โดยมีโครงเรื่องและตัวละคร ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1. ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำยนตร์(Pre-Production)เป็นขั้นตอนการเตรียมงานก่อนการถ่ายทำ และเป็นขั้นตอนที่กำหนดแนวทางของภาพยนตร์ 2.(ขั้นตอนการถ่ายทำยนตร์(Production)เป็นขั้นตอนการผลิตผลงาน 3.ขั้นตอนหลังการถ่ายทำยนตร์(Post-Production) เป็นขั้นตอนการลำดับผลงาน

จากโครงการศิลปนิพนธ์ พบว่าผู้กำกับต้องมีความชัดเจนแน่วแน่ในแนวทางที่กำหนดไว้ และต้องได้รับความร่วมมือที่ดีจากทีมงาน จึงจะสามารถสร้างภาพยนตร์ออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในการถ่ายทำภาพยนตร์ควรจะต้องให้ความสำคัญในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre -

เอกสารณีนันท์, น. (2544). การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิตเรื่อง “หนี”. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร. เมื่อผู้พูดให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ผลงานชิ้นนี้ได้รับความช่วยเหลือ จากหลายๆฝ่ายที่ยากเอ่ยนามไว้ ณ ที่นี้คือ

- บริษัท ลำดับภาพที่ช่วยในการตัดต่อ อัดงานลงเทปเบต้าในราคาแสนถูก
- ชวลิต คณาภูมิกันต์ ที่ช่วยเหลือในการตัดต่อ
- ชีระวัฒน์ มธุรานนท์ สำหรับงานเอกสาร
- สุวิทย์ พิทักษ์ธีรธรรม และจักรกฤษณ์ วิจิตรมาลา ที่ให้คำแนะนำอย่างดี
- นักแสดง ทีมงาน เพื่อนๆ โรงเรียนสามเสนวิทยาลัยทุกคน

และท้ายที่สุด และลืมไม่ได้ก็คือ บิดามารดาของข้าพเจ้าที่ช่วยเหลืออุปถัมภ์ให้งานชิ้นนี้สำเร็จสมบูรณ์ออกมาได้

จิตธนา จิตตเสวี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	จ
บทที่	
1. บทนำ	1
ความเป็นมาของโครงการ	1
ลักษณะของโครงการ	1
ขอบเขตของโครงการ	1
เป้าหมายหลักของโครงการ	1
แนวทางในการบรรลุเป้าหมาย	2
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	2
แหล่งข้อมูล	2
2. การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับโครงการ	
ภาพยนตร์แนวสมจริง	3
สรุปและวิเคราะห์ข้อมูล	8
ข้อมูลยาเสพติด	8
3. บทภาพยนตร์	
3.1 ประเด็นหลัก(theme)	14
3.2 โครงเรื่อง (Plot)	14
3.3 ลักษณะตัวละคร (Character)	14
3.4 การพัฒนาบทภาพยนตร์	15
การเสนอบทครั้งที่ 1	15
สิ่งที่ต้องแก้ไข	20
การเสนอบทครั้งที่ 2	21
3.5 บทภาพยนตร์ (Shooting Script)	27

4. ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre – Production)	
4.1 การกำกับการแสดง	34
- การคัดเลือกนักแสดง (Casting)	34
4.2 การกำกับภาพ	37
4.2.1 บทภาพ (Shooting Board)	38
4.3 กำกับศิลป์	46
4.3.1 สถานที่ถ่ายทำ การออกแบบฉาก	46
4.3.2 เครื่องแต่งกายนักแสดง	50
4.4 การวางแผนการถ่ายทำ	53
4.5 งบประมาณ (Budget)	59
5. ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)	
5.1 การถ่ายทำภาพยนตร์	61
6. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post – Production)	
6.1 การตัดต่อลำดับภาพ	64
6.2 การบันทึกเสียงภาพยนตร์	64
7. บทสรุป	
ปัญหา	66
ข้อเสนอแนะ	66
บรรณานุกรม	67

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่

1. ภาพที่ 4.1	ภาพนักแสดงรับบทปุม	35
2. ภาพที่ 4.2	ภาพนักแสดงรับบทตั้ม	36
3. ภาพที่ 4.3	ภาพสถานที่ถ่ายทำสีลม	47
4. ภาพที่ 4.4	ภาพสถานที่ถ่ายทำสีลม	48
5. ภาพที่ 4.5	ภาพสถานที่ถ่ายทำรถไฟฟ้า	49
6. ภาพที่ 4.6	ภาพแบบร่างเครื่องแต่งกายนักแสดง ปุม	51
7. ภาพที่ 4.7	ภาพแบบร่างเครื่องแต่งกายนักแสดง ตั้ม	52
8. ภาพที่ 5.1	ภาพอุปกรณ์กล้อง	63

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของโครงการ

ทุกวันนี้ในสังคมปัจจุบันแทบจะมีข่าวเกี่ยวกับยาเสพติดแทบทุกวัน ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าปัญหา ยาเสพติด เป็นปัญหาวิกฤติของสังคมที่ไม่สามารถจะแก้ไขได้โดยง่าย เพราะปัญหายาเสพติด ทุกวันนี้มีแต่จะทวีความรุนแรงและฝังรากเข้าไปในสังคมทุกระดับ และเป็นปัญหาที่ทำให้ เศรษฐกิจ และ สังคมของประเทศชาติเสื่อมลง ข้าพเจ้าจึงเกิดความต้องการถ่ายทอดออกมาในสื่อภาพยนตร์เพื่อ สะท้อนสังคมในปัจจุบัน

ลักษณะของโครงการ

เป็นโครงการศึกษาเกี่ยวกับการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต โดยมุ่งเน้นสะท้อน ปัญหาผู้ติดยาเสพติดในสังคมเป็นหลัก

ขอบเขตของการศึกษา

ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวสะท้อนปัญหาสังคม 1 เรื่อง ถ่ายทำด้วย MINI DV ตัดต่อด้วยระบบ เบต้าแคม ความยาวประมาณ 10 นาที

เป้าหมายของโครงการ

1. เพื่อสะท้อนภาพเหตุการณ์โทษของยาเสพติด และพฤติกรรมของผู้ที่ติดยาเสพติด และ ตระหนักถึงปัญหาและผลกระทบที่ตามมาภายหลัง
2. สามารถนำทฤษฎีการกำกับภาพยนตร์มาใช้ผลิตภาพยนตร์ได้อย่างบรรลุเป้าหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางในการบรรลุเป้าหมาย

เพื่อกำหนดแนวทางให้เกิดความมั่นใจในส่วนต่างๆ สำหรับนำมาประยุกต์ในภาพยนตร์จึงได้จัดทำการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ศึกษาและทำความเข้าใจในภาพยนตร์สะท้อนปัญหาสังคม
2. ศึกษาถึงหน้าที่และวิธีการกำกับภาพยนตร์
3. ศึกษาด้านวิชาการเกี่ยวกับลักษณะและพฤติกรรมของผู้ติดยาเสพติด
4. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผู้ติดยาเสพติด และผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ขายยา องค์กรที่ปราบปรามยาเสพติด สถานที่บำบัดผู้ติดยาเสพติด
5. เฝ้าสังเกตการณ์ในสถานที่เป็นแหล่งค้ายาเสพติดถึงรูปแบบการใช้ชีวิต และกิจกรรมที่ทำ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ภาพยนตร์ขนาดสั้นที่มีการนำเสนอที่น่าสนใจเกี่ยวกับปัญหายาเสพติด เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมในปัจจุบันรวมทั้งเทคนิคการถ่ายทำและทำสไตส์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาและอารมณ์ของภาพยนตร์ขนาดสั้น

แหล่งข้อมูล

1. Jacop, and Fchv, K.O (1987) “Drug and Drug Abuse”, 2nd edition , Addiction Research Foundation , Toronto
2. วิชัย โปษยะจินดา และไพพรรณ พิทยานนท์ (2522) . ตลาดมามีอยาม้าในประเทศไทย สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. พฤติกรรมการบริโภคสารเสพติด วรณพ วิสุทธีมรรค
4. ภาพยนตร์เรื่อง Trainspotting , Falling Down
5. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ติดยาเสพติด
6. เอกสารการสอนชุด การผลิตภาพยนตร์ชั้นสูงและการสร้างสรรค์ และการผลิตภาพยนตร์เบื้องต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับโครงการ

ภาพยนตร์สะท้อนปัญหาสังคม(The social Problem Film)

ภาพยนตร์ได้รับการยกย่องให้เป็นงานศิลปะแต่ความจริงประการหนึ่งก็คือ นอกเหนือจากการเป็นงานศิลปะแล้วยังจัดเป็นงานทางด้านการศึกษามวลชนอีกด้วย ถ้าหากจะมองในขอบเขตของความเป็นสื่อมวลชนก็จะพบว่าผู้สร้างมีลักษณะเป็นกลุ่ม มิใช่ปัจเจกบุคคล ถึงแม้ผู้สร้างบางคนจะผูกขาดตำแหน่งสำคัญในกระบวนการสร้าง แต่ก็ยังต้องพึ่งพาการทำงานในส่วนของผู้อื่นๆ อยู่บ้างไม่มากนักน้อย เมื่อมองไปยังผู้ชมจะพบว่า เป็นกลุ่มคนที่มีขนาดใหญ่และมีความหลากหลาย ภาพยนตร์จึงถือว่าเป็นส่วนของ “กลุ่มคน” ที่ถูกสร้างเพื่อ “กลุ่มคน” โดยแท้จริง

ภาพยนตร์เป็นสื่อที่มีการแพร่กระจายอย่างทั่วถึงกว้างขวาง มีจุดประสงค์เพื่อสนองความพึงพอใจของผู้ชมจำนวนมาก ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า มันจำเป็นต้องตกอยู่ภายใต้เงื่อนไขของสังคม มีผู้เชื่อว่าภาพยนตร์เป็นงานที่ตกอยู่ในสภาพแวดล้อมทางประวัติศาสตร์ และเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการเมือง ภาพยนตร์เป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมและเป็นผลผลิตของสังคมหนึ่งๆ และน่าจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้เข้าใจสังคมนั้นได้ดียิ่งขึ้นด้วย

เมื่อก้าวถึงตรงนี้คงต้องยอมรับกันแล้วว่า ภาพยนตร์เกี่ยวข้องกับสังคมและเป็นภาพสะท้อนของสังคม ปรากฏการณ์หลายอย่างในอุตสาหกรรมการสร้างภาพยนตร์เป็นตัวบ่งชี้ว่าสังคมในขณะนั้นมีสภาพและทิศทางเป็นเช่นไร แต่เมื่อก้าวถึง “ภาพยนตร์สะท้อนปัญหาสังคม(Social problem film)” นั้นย่อมหมายถึง บทบาทหน้าที่ และคุณสมบัติในขอบเขตและความหมายที่แตกต่างกันออกไป

ในวงการภาพยนตร์ของสหรัฐอเมริกา นั้นได้มีการถกเถียงกันมาเป็นเวลาช้านานแล้วในเรื่องภาพยนตร์สะท้อนปัญหาสังคม พื้นฐานแห่งการถกเถียงกันก็คือ การยึดมั่นในความคิดความเชื่อที่มีต่อภาพยนตร์ซึ่งแตกต่างกันอย่างตรงกันข้าม ฝ่ายหนึ่งเชื่อว่ามันเป็นความบันเทิงเต็มรูปแบบหน้าที่ของมันคือการมอบความเพลิดเพลินแก่ผู้ชมอย่างเต็มที่ ฝ่ายนี้เชื่อว่าภาพยนตร์เป็นสิ่งที่ช่วยให้คนดู “หลึกหนี” จากเรื่องราวยุ่งยากในชีวิตประจำวัน หน้าที่ซึ่งต้องการกระทำคือการพาคนดูหลึกหนีไปจากโลกแห่งความจริงที่โหดร้ายตลอดเวลาประมาณสองชั่วโมง อีกฝ่ายหนึ่งเชื่อว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากให้ความบันเทิงแล้วภาพยนตร์ควรจะให้ประโยชน์และสาระแก่คนดู ควรให้ข่าวสาร และช่วยชี้แนะให้คนดูทราบความเป็นไปที่เป็นจริงของสังคม ฝ่ายหลังนี้เองที่เป็นแรงผลักดันทำให้เกิดภาพยนตร์สะท้อนปัญหาสังคม ขึ้นมา

ก่อนที่ไปถึงเรื่องการอธิบายความหมายของภาพยนตร์สะท้อนปัญหาสังคม คงต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำว่า “ปัญหาสังคม” เสียก่อน ปัญหาสังคมหมายถึงสภาพอันไม่เป็นพึงปรารถนาซึ่งส่งผลกระทบต่อสมาชิกในสังคม เป็นสภาพการณ์ที่สมาชิกในสังคมมองเห็นว่ามันเป็นปัญหา มีการนำเอาประเด็นปัญหานี้มาได้แย้งกัน และสภาพหรือประเด็นที่เป็นปัญหานั้นต้องมีหนทางแก้ไข⁽¹⁾

หากจะสรุปความหมายของภาพยนตร์สะท้อนปัญหาสังคมอย่างตรงไปตรงมาโดยอาศัยความหมายของคำว่าปัญหาสังคมเป็นพื้นฐาน ก็คงจะได้ว่า ภาพยนตร์สะท้อนปัญหาคือภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาว่าด้วยสภาพอันไม่เป็นที่พึงประสงค์ต่อสมาชิกของสังคม หยิบยกเอาประเด็นที่เป็นความขัดแย้งในสังคมมากล่าวถึง แต่ในการที่จะทำให้เกิดความเข้าใจ ภาพยนตร์สะท้อนปัญหาสังคมให้ดียิ่งขึ้น คิดว่าคงต้องมีการวิเคราะห์และพิจารณากันอย่างละเอียดต่อไป ซึ่งจะทำให้ภาพความหมายของภาพยนตร์ สะท้อนปัญหาสังคม ได้ชัดเจนขึ้น

การพยายามหาความหมายว่า “ภาพยนตร์สะท้อนปัญหาสังคมคืออะไร?” มีผู้เริ่มต้นคำถามว่า “ภาพยนตร์สะท้อนสะท้อนปัญหาสังคมไม่ใช่อะไรบ้าง ?” คำตอบบ้างประการหนึ่งคือ “ภาพยนตร์สะท้อนปัญหาสังคมไม่ใช่ตระกูลภาพยนตร์” หรืออาจกล่าวอีกอย่างว่า ภาพยนตร์สะท้อนปัญหาสังคมมิใช่เป็น genre⁽²⁾ มันมิได้มีคุณสมบัติเป็นตระกูลหนึ่งดังเช่นภาพยนตร์บูกเบิก ตะวันตก ภาพยนตร์เพลงหรือภาพยนตร์ตลก

การที่สรุปว่าภาพยนตร์สะท้อนปัญหาสังคมไม่ได้เป็น genre ก็เนื่องจากภาพยนตร์แนวนี้เป็นภาพยนตร์แนวนี้เป็นภาพยนตร์ที่มีองค์ประกอบค่อนข้างหลากหลายทั้งในแง่การเล่าเรื่อง แก่นเรื่อง และตัวละคร แต่ในอีกมุมหนึ่ง มันก็มีคุณสมบัติที่พร้อมจะเป็น genre ได้เช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาจากประเด็นของเรื่อง และฉากเหตุการณ์ในภาพยนตร์

ศูนย์กลางของเรื่องในภาพยนตร์สะท้อนปัญหาสังคมต้องเกี่ยวข้องกับความขัดแย้งและปัญหาของสังคม ภาพยนตร์สะท้อนปัญหาสังคมควรจะมีฉากเป็นเหตุการณ์ปัจจุบัน แต่ในบางกรณีก็สามารถมีฉากในอดีตทำให้เข้าใจรากฐานของปัญหาดังกล่าวได้ดีขึ้น เช่นเรื่อง The Grapes of Wrath ซึ่งมีฉากย้อนอดีต (Flashback) เพื่อเพิ่มเติมเรื่องราว

นอกจากเรื่องการสะท้อนปัญหาสังคมแล้ว เนื่องจากภาพยนตร์หลายเรื่องที่มีเนื้อหาอันเชื่อมโยงกับปัญหาในสังคมแต่ไม่ใช่ภาพยนตร์สะท้อนปัญหาสังคม ในเรื่อง Little Big Man มีฉากการสังหารโหดอินเดียนแดง ซึ่งมีนัยเชื่อมโยงถึงเหตุการณ์จริงในเวียดนามที่ทหารสหรัฐอเมริกาสังหารชาวบ้านเวียดนาม เหตุการณ์ในโลกแห่งความจริงที่เกิดขึ้นในขณะนั้น หรืออย่างกรณีของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวอนไวสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

High Noon กับ invasion of body snatchers ก็เช่นกัน เรื่องแรกที่เป็นภาพยนตร์บุกเบิกตะวันตก เหมือน Little Big Man เรื่องหลังเป็นภาพยนตร์นิยายวิทยาศาสตร์ทั้งสองเป็นงานต่าง genre แต่มีความเหมือนกันในแง่การที่มีเนื้อหาและลักษณะที่เชื่อมโยงถึงสถานการณ์ในยุคที่ลัทธิแม็คคาร์ธีย์กำลังรุ่งเรือง

จะเห็นว่าทั้ง Little Big Man, High Noon และ invasion of body snatchers High Noon ล้วนแล้วแต่เป็นงานที่มีนัยทางสังคมทั้งสิ้น แต่เมื่อพิจารณากันจนถึงที่สุดแล้ว ทั้งสามเรื่องไม่ถือว่าเป็นภาพยนตร์สะท้อนสังคมเหตุผลคือ Little Big Man ไม่ใช่งานที่มีฉากเหตุการณ์แบบสังคมร่วมสมัย ส่วน High Noon กับ invasion of body snatchers นั้นไม่ประสบความสำเร็จในแง่การให้กระแ้างแข็งชัดเจนในความหมายของปัญหาสังคม

ทั้ง Little Big Man, High Noon กับ invasion of body snatchers ล้วนมีนัยทางสังคมและการเมือง เนื้อหาของภาพยนตร์สามารถสะท้อนเหตุการณ์และความเป็นไปได้ในสังคมอเมริกาในช่วงที่ภาพยนตร์และความเป็นไปในสังคมอเมริกาในช่วงที่ภาพยนตร์กำลังฉายดี ทั้งสามเรื่องทำให้เข้าใจสังคมอเมริกาว่ากำลังประสบปัญหาอะไรอยู่ Little Big Man ทำให้ทราบถึงตอนปลายของสงครามเวียดนาม High Noon เป็นงานที่มีฉากอยู่ในอดีต แต่ก็มีนัยถึงการแผ่ขยายของลัทธิคอมมิวนิสต์ และการคุกคามจากการกวาดล้างตามลัทธิแม็คคาร์ธีย์ ซึ่ง invasion of body snatchers ก็มีนัยทางสังคมที่ใกล้เคียงกัน

ทั้งสามเรื่องเป็นภาพสะท้อนของสังคมอเมริกา นำเสนอเรื่องราวที่ทำให้มองเห็นถึงปัญหาความขัดแย้งในสังคม แต่มิใช่ภาพยนตร์สะท้อนปัญหาสังคมตามเหตุผลที่กล่าวไปแล้ว คือ บางเรื่องมีเหตุการณ์ที่กล่าวไปแล้วคือ บางเรื่องมีเหตุการณ์ในอดีตและบางเรื่องมีเหตุการณ์ที่เสนอปัญหาได้อย่างชัดเจน ถ้าอย่างนั้นคงมีคนขี้ใจว่า แล้วภาพยนตร์ทั้งสองเรื่องที่ยกตัวอย่างมาเป็นภาพยนตร์แบบใด

คำตอบคือ ที่ยกมาเป็นตัวอย่างทั้งสามเรื่องอาจจะขาดแคลนคุณสมบัติของงานสะท้อนปัญหาสังคม แต่จัดเป็นภาพยนตร์ซึ่งทำหน้าที่ให้ภาพสะท้อนสังคมในเชิงเปรียบเทียบ

เนื้อเรื่องและความน่าสนใจภาพยนตร์สะท้อนสังคม

เกิดจากความขัดแย้งที่ตัวละครได้รับจากสังคม ความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันที่ตัวละครต้องประสบ สาเหตุที่ใดๆ มองเห็นเป็นเรื่องธรรมดา แต่จริงๆ แล้วสิ่งที่ตัวละครและทุกคนได้รับมีผลต่อสังคมที่กว้างขวางออกไป เพียงแต่ใครจะมองเห็นและหาหนทางแก้ไขเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสัมพันธ์ของภาพยนตร์สะท้อนสังคม

ผลของภาพยนตร์สะท้อนสังคม จะออกมาในรูปของการถ่ายทอดความจริงในสังคมมนุษย์ ที่ขัดแย้งกับปัญหาที่ต้องเผชิญในสังคม เช่น การเมือง ศาสนา เศรษฐกิจ การถูกกดขี่ข่มเหง หรือ ความไม่ยุติธรรม คนดูจะได้รับรู้ปัญหาได้จากเรื่องผ่านตัวละคร เหมือนกับตัวละครได้ประสบเหตุการณ์จริง ปัญหาเพียงเล็กน้อยที่ตัวละครเผชิญ ส่งผลกระทบถึงสถาบันต่าง ๆ ในสังคม เช่น ชาติ ศาสนา การเมือง เศรษฐกิจ การปกครอง ความมั่นคง เป็นต้น โดยบางครั้งแม้จะไม่กล่าวถึงสถาบันใดแต่คนดูจะสามารถจินตนาการเองได้

กล่าวโดยสรุปภาพยนตร์แนวสะท้อนสังคม

ภาพยนตร์แนวสะท้อนสังคม (The social Problem Film) หมายถึง “ภาพยนตร์ที่มีฉากเป็น เหตุการณ์ร่วมสมัย เนื้อหาจะต้องมุ่งไปที่ความขัดแย้งในประเด็นปัญหาสังคม ซึ่งมีการยอมรับแล้วว่ามันเป็นปัญหา ปัญหาดังกล่าวอาจเป็นไปได้ทั้งปัญหาภายในประเทศและปัญหาระหว่างประเทศ”

ภาพยนตร์สะท้อนปัญหาสังคมมักจะเน้นที่ความขัดแย้งในเรื่องและความขัดแย้งนั้นจะต้องได้รับการแก้ไขให้ลุล่วงไปด้วยดีในตอนท้ายทำให้ภาพยนตร์จบแบบ “happy ending” ลักษณะเช่นนี้ทำให้นักวิจารณ์บางกลุ่มโจมตี โดยแสดงทัศนะว่าที่ภาพยนตร์สะท้อนปัญหาสังคมมีทางออกเหมือนกัน คือปัญหาขัดแย้งยุติลงด้วยดีแบบ “happy ending” อาจจะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในแง่ความเป็นจริง เพราะจะทำให้ผู้ชมคิดไปว่าปัญหาสังคมเป็นสิ่งที่แก้ไขให้ลุล่วงได้โดยง่าย

เชิงอรรถ

¹ นักสังคมวิทยา ที เรนวอเตอร์ พยายามค้นคว้าหาความหมายที่ชัดเจนของปัญหาสังคม โดยมองหลาย ๆ ด้านอ้างอิงถึงใน Charles J. Maland . “The Social Problem Film” in Hand of American Film Genres p.306

² Charler J.Maland “The Social Problem Film” in Hand of American Film Genres p.306

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปและวิเคราะห์ข้อมูล

ปัญหายาเสพติดให้โทษเป็นปัญหาวิกฤตของชาติที่มีผลกระทบกระเทือนต่อภาวะเศรษฐกิจและสังคมนานาชาติเป็นอันมาก การที่เยาวชนนักศึกษาติดยาเสพติดย่อมเป็นการสูญเสียแก่ชาติในปัจจุบัน เพราะยาเสพติดให้โทษแก่ผู้เสพทั้งทางร่างกายและจิตใจ กล่าวคือ ทำลายสุขภาพให้ทรุดโทรม สมรรถภาพทางจิตเสื่อมโทรม ให้โทษแก่สังคมตรงที่มีแนวโน้มจะก่อให้เกิดอุบัติเหตุ และประกอบอาชญากรรม และให้โทษแก่ประเทศชาติตรงที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการป้องกันปราบปราม และบำบัดรักษา ผลค่อเนื่องในอนาคตก็คือ เยาวชนจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติในวันข้างหน้า ถ้ากระทำตนเป็นภาระแก่สังคมและขาดสมรรถภาพย่อมเป็นการสูญเสียที่ร้ายแรง

ความหมายของยาเสพติดให้โทษ

องค์การอนามัยโลกได้ให้คำนิยามไว้ว่า ยาเสพติด คือ ยา หรือสารเคมี ซึ่งบุคคลเสพเข้าสู่ร่างกาย โดยวิธีหนึ่งวิธีใดก็ตาม กิน สูบ ฉีด ดม ฯลฯ ติดต่อกันชั่วระยะเวลาหนึ่งแล้วทำให้มีผลต่อร่างกายจิตใจของผู้ใช้เกิดสภาพเป็นพิษเรื้อรัง ประกอบด้วยลักษณะพิเศษ 4 ประการ คือ

1. มีความปรารถนาหรือความต้องการอย่างแรงกล้าที่จะต้องเสพยา นั้นต่อไปอีก
2. มีความโน้มเอียงที่จะต้องเพิ่มปริมาณของยาที่เสพให้สูงขึ้นทุกขณะ
3. ถ้าถึงเวลาไม่ได้เสพยาจะทำให้ผู้เสพยาเกิดอาการอยากยาหรือขาดยา
4. ยาที่เสพนั้นจะทำลายสุขภาพของผู้ที่เสพทั้งทางร่างกายและจิตใจ

ประเภทต่างๆ ของยาเสพติด

ยาเสพติดทั่วโลกขณะนี้ มีถึง 116 ชนิด ซึ่งถ้าจะแบ่งตามแหล่งเกิดของยาก็แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ ยาเสพติดธรรมชาติ (Natural Drugs) เช่นฝิ่น กัญชา กระเทียม ฯลฯ และยาเสพติดสังเคราะห์ (Synthetic Drugs) เช่น เฮโรอีน ยานอนหลับ ยาระงับประสาท ฯลฯ แต่ถ้าจะแบ่งยาเสพติดออกตามฤทธิ์ของยาที่มีต่อร่างกายก็แบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท คือ

1. ยากดประสาท (Depressant) ทำให้ประสาทและสมองมีนชา อารมณ์จิตใจเฉื่อยชา และกล้ามเนื้ออ่อนคลาย ได้แก่ ฝิ่น อนุพันธ์ของฝิ่น เฮโรอีน และยานอนหลับ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ยากระตุ้นประสาทสมอง (Stimulant) ทำให้ประสาทและสมองตื่นตัว กระวนกระวาย ได้แก่ กระท่อม แอมเฟตามีน หรือยาบ้า ยาซัน เป็นต้น
3. ยาหลอนจิตประสาท (Hallucinogen) ทำให้ประสาทหลอน เห็นภาพผิดไปจากปกติ ความรู้สึกสัมผัสแปรปรวน มีปฏิกิริยาผิดไปจากความจริงทั้งหมด ได้แก่ แอล.เอส.ดี. เป็นต้น
4. ยาที่ออกฤทธิ์ผสมผสานกัน (Mixed) ยาเสพติดบางชนิดเมื่อเสพปริมาณน้อยจะออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท เช่น กัญชา และต่อมาจะกดประสาท แต่ถ้าเสพปริมาณมากขึ้นอีก จะทำให้เกิดประสาทหลอนได้

สาเหตุการแพร่ระบาดของยาเสพติดในเยาวชน

ยาเสพติดเป็นปัญหาใหญ่ปัญหาหนึ่งที่รัฐบาลกำลังเผชิญอยู่ โดยเฉพาะการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่เยาวชนขณะนี้ กำลังได้รับความสนใจและหาวิธีการที่เหมาะสมในการสกัดกั้นเพื่อป้องกันหรือแก้ไขไม่ให้ลุกลามต่อไป เพราะการดำเนินการที่ผ่านมามุ่งที่จะป้องกันการติดยาเสพติดในหมู่ประชาชนทั่วไปมิได้มุ่งแก้ปัญหายาในเยาวชน โดยเฉพาะ แต่ในระยะ 2-3 ปีที่ผ่านมาจะพบว่ามี การแพร่ระบาดของยาเสพติดในเยาวชน อายุระหว่าง 14 - 25 ปี ซึ่งอยู่ในวัยเรียนมากกว่าวัยอื่น ๆ

จากการวิจัยของผู้ช่วยศาสตราจารย์นายแพทย์วิชัย โปษยะจินดา สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาที่วิเคราะห์จากกลุ่มที่ติดยาเสพติดซึ่งไปรักษาที่ถ้ากระบอก พบว่ามีประมาณร้อยละ 35 , 32.2 และ 15.0 เริ่มใช้ยาเสพติดขณะอยู่ในโรงเรียน โดยแยกกลุ่มเป็นในกรุงเทพฯ ในอำเภอเมือง และนอกอำเภอเมืองของต่างจังหวัด ในจำนวนนี้เป็นผู้ได้รับยาเสพติดจากเพื่อนในโรงเรียน 12.7 % , 12.9 % และ 5.5 % ตามลำดับ ส่วนที่เหลือจะได้จากเพื่อนซึ่งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงที่อยู่อาศัย หรืออาจกล่าวได้ว่าการระบาดของยาเสพติดในเยาวชนมาจากสังคมนอกตัวนักเรียนหรือเยาวชนเอง เมื่อวิเคราะห์ชนิดของยาเสพติดซึ่งนักศึกษาใช้พบว่าติดกัญชาเป็นส่วนใหญ่ สำหรับเฮโรอีนพบ 19.7 % , 18.8 % และ 5.5 % ตามลำดับ ปัญหาการระบาดของยาเสพติดในโรงเรียนจะมีแนวโน้มในด้านความรุนแรง ดังนี้ รุนแรงที่สุดในกรุงเทพฯ และลดลงในอำเภอเมืองในต่างจังหวัด และจะลดน้อยลงในบริเวณนอกตัวเมือง

ปัจจัยในการเสพยาเสพติด

1. สาเหตุจากสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลสำคัญในการผลักดันให้บุคคลติดยาเสพติดได้ เช่น ในบริเวณที่อยู่อาศัยมีการค้าขายยาเสพติด หรือมีผู้ติดยาอาศัยอยู่ด้วยในหมู่เยาวชน หรือนักเรียนที่เรียนชั้นเดียวกันหรือโรงเรียนเดียวกัน หรืออาศัยอยู่บ้านพัก หรือหอพักเดียวกัน ถ้ามีผู้ติดยาเสพติดร่วมอยู่ด้วยผู้ที่อยู่ใกล้ชิดก็อาจถูกชักชวนด้วยเหตุผลต่าง ๆ ให้ลองเสพหรืออาจจะเสพด้วยความสมัครใจหรือเกรงใจ ซึ่งผลที่สุดก็ทำให้ติดยาเสพติดได้

2. สาเหตุจากความอยากรู้อยากเห็น เยาวชนส่วนมากมักมีความคະนอง ทั้ง ๆ ที่รู้ว่ายาเสพติดเป็นสิ่งไม่ดี แต่ก็ทดลองเสพเพื่อแสดงให้เห็นเพื่อนฝูงเห็นความเก่งกล้า เป็นการโอ้อวด ซึ่งทำไปโดยขาดความยั้งคิดโดยรอบคอบ โดยคิดว่าเป็นของโก้เก๋ บางคนเสพเพื่อให้เข้ากับเพื่อนฝูงที่ติดยาได้ ในที่สุดบ่อย ๆ เข้าก็ติดยาเสพติด

3. สาเหตุจากการทดลอง โดยสำนึกและมั่นใจตนเองเกินไปว่า ตนเองจิตใจเข้มแข็ง และอยากลองว่ารสชาติยาเสพติดเป็นอย่างไร เมื่อทดลองหลายครั้งเข้าก็ทำให้ติดและในที่สุดก็เลิกไม่ได้

4. สาเหตุจากถูกหลอกลวงให้เสพยาเสพติดที่ผสมปนปลอมเข้ามากับอาหาร ของขบเคี้ยว เช่น ทอฟฟี่ ลูกกวาด หรือยัดไส้บุหรี ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าก็จะหลอกลวงให้นักเรียนหรือเยาวชนเสพโดยให้เหตุผลที่น่าเลื่อมใสต่าง ๆ นานา ที่ทำให้เยาวชนเหล่านั้นสนใจ นักเรียนหรือเยาวชนที่จิตใจอ่อนไหวก็หลงเชื่อ และติดยาในที่สุด

5. สาเหตุจากการเชื่อผิด ๆ เยาวชนเหล่านี้มีความเชื่อกันว่า การใช้ยาเสพติดจะทำให้ช่วงระยะเวลาของการพักผ่อนมีความสุข เพราะยาเสพติดทำให้ลืมความทุกข์ ความเคร่งเครียด ความกังวลที่ต้องเผชิญในชีวิตประจำวัน ซึ่งเยาวชนเหล่านี้จะเริ่มจากการสูบบุหรี่ ต่อไปก็เป็นสูบกัญชา และเปลี่ยนเป็นมอร์ฟีน หรือเฮโรอีนในที่สุด นอกจากนี้บางคนยังมีความเชื่อผิด ๆ ว่า หากใช้ยาเสพติดแล้วจะทำให้มีสมรรถภาพทางเพศดีขึ้น (ซึ่งความจริงมิได้เป็นเช่นนั้น) เยาวชนที่ไม่กล้าในเรื่องเพศ แต่อยากลองก็ใช้ยาเสพติดซึ่งฤทธิ์ของยาเสพติดจะทำให้ขาดการควบคุมทางสติสัมปชัญญะ หมดความอาย สามารถกระทำการต่าง ๆ ได้ตามความพอใจ ในที่สุดก็ติดยาเป็นการทำลายชีวิตและอนาคตอย่างน่าเสียดาย

6. สาเหตุจากขาดความอบอุ่นทางใจ เยาวชนเหล่านี้ขาดความอบอุ่นจากบิดามารดาหรือเป็นเยาวชนที่มาจากครอบครัวที่แตกแยก หรือสภาพครอบครัวที่พ่อแม่ทะเลาะกันเป็นประจำทุกวัน ทำให้ขาดความเอาใจใส่ต่อลูกเท่าที่ควรและทำให้เกิดความเบื่อหน่ายแก่ลูก ลูกไม่อยากจะกลับบ้านเพื่อพบสภาพการทะเลาะวิวาทของบิดามารดา จึงหาทางออกไปนอกบ้านหรือกลับจาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียนก็ไม่กลับบ้านไปบ้านเพื่อนและอาจถูกเพื่อนที่ติดยาเสพติดอยู่แล้วชักจูงง่าย ทำให้ติดยา ในที่สุด เด็กบางพวกมีนิสัยเกรงโดยสันดาน ซึ่งมักเป็นเด็กขาดพ่อแม่เลี้ยงดู และต้องช่วยตนเอง ตั้งแต่เล็กไม่มีโอกาสเข้าโรงเรียนอย่างเด็กที่มีบิดามารดา เด็กเหล่านี้จะมีความรู้สึกในทางเป็น ปฏิปักษ์ต่อสังคมพยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างที่ตรงข้ามกับที่สังคมยอมรับ แม้ทางโรงเรียนหรือ หน่วยงานของราชการจะอบรมให้ทราบถึงโทษหรืออันตรายของการติดยาเสพติด และห้ามปราม มิให้ใช้ยาเสพติด เด็กเหล่านี้ก็พยายามทดลองเสพยาให้ได้เพื่อแสดงว่าตัวเองเก่งเป็นการประชด ประชันสังคม เด็กพวกนี้จะมีความรู้สึกที่พ่อแม่และสังคมไม่ยุติธรรมต่อตน ตนไม่ได้รับความรัก ความเอาใจใส่เหมือนเด็กอื่น ๆ ดังนั้น เด็กเหล่านี้จะมีความรู้สึกตรงข้ามต่อสังคม นอกจากติดยา เสพติดแล้วยังเป็นเครื่องมือของผู้ค้ายาเสพติด เท่ากับเป็นทางหนึ่งของการระบาดของยาเสพติด

7. สาเหตุจากความเจ็บป่วยทางกาย เยาวชนบางคนมีโรคทำให้เกิดความเจ็บปวด เช่น กระดูกหัก เป็นนิ้วในไต เนื้องอกบางอย่าง หรือปวดศีรษะรุนแรงเป็นประจำ แต่ไม่ยอมให้แพทย์ รักษา ซึ่งอาจจากหลายสาเหตุคือ อาย กลัว หรืออาจจะเกี่ยวกับฐานะการเงินก็ได้ เด็กเหล่านี้ มักจะใช้วิธีการแก้ปัญหาด้วยการใช้ยาระงับปวดต่าง ๆ จนทำให้เกิดการติดยา

โทษและภัยของยาเสพติด

ยาเสพติดทุกประเภทเป็นอันตรายต่อระบบประสาทและสมอง ซึ่งเปรียบเสมือนเป็น ศูนย์บัญชาการของร่างกาย

1. โทษต่อผู้เสพ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ

- ทำลายสุขภาพของผู้เสพให้ทรุดโทรม เพราะระบบอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย ถูกพิษทำให้เสื่อมลง น้ำหนักลด ผิวกดำ ร่างกายผ่ายผอมลงทุกวัน
- เป็นบุคคลไร้สมรรถภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ สมรรถภาพทางกายและ จิตเสื่อม อารมณ์จิตใจไม่ปกติ เปลี่ยนแปลงได้ง่าย อยู่ในภาวะมึนเมาตลอดเวลา เกียจคร้าน เฉื่อยชา ขาดความสุข เรียนหนังสือหรือทำงานไม่ได้
- บุคลิกภาพเสีย ขาดความสนใจในตนเอง ทั้งความประพฤติ ความสะอาด ขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงจากเดิม
- อาจประสบอุบัติเหตุได้ง่าย เช่น หกล้ม รถชน หรือถูกกระแทกกระทั้นต่าง ๆ เพราะการควบคุมทางกล้ามเนื้อและระบบประสาทบกพร่อง ใจลอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เกิดโรคแทรกต่าง ๆ เพราะความต้านทานโรคน้อยกว่าปกติ ทำให้ติดเชื้อได้ง่าย ซึ่งส่วนมากมักจะเป็นโรคผิวหนัง โรคทางเดินอาหาร วัณโรค กามโรค และโรคเกี่ยวกับตับ
 - มีความผิดตามกฎหมาย
2. โทษต่อครอบครัว
- ความรับผิดชอบต่อครอบครัวหรือญาติพี่น้องหมดสิ้นไป ไม่เอาใจใส่ต่อครอบครัว หรือห่วงใยผู้อื่น ทำให้ครอบครัวขาดความสุข
 - ไม่สามารถจะเล่าเรียนหนังสือต่อไปได้ ต้องออกจากงาน หมดอาชีพ ก่อให้เกิดภาระต่อครอบครัว
3. โทษต่อสังคม
- เป็นที่รังเกียจของสังคม
 - มีโอกาสเป็นอาชญากร เช่น จี้ ปล้น ชิงทรัพย์ เนื่องจากต้องการเงินซื้อยามาเสพเพื่อบรรเทาความอยาก
 - เป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาอาชญากรรมและอุบัติเหตุภัยอันตรายต่าง ๆ ต่อตนเองและผู้อื่นได้โดยง่าย
4. โทษต่อประเทศชาติ
- สูญเสียแรงงานโดยไร้ประโยชน์ นอกจากตนเองจะไม่มีรายได้เป็นภาระแก่ผู้อื่นแล้ว ยังเป็นต้นเหตุให้รัฐต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการปราบปรามและป้องกันยาเสพติดเป็นจำนวนเงินมิใช่น้อย นับว่าเป็นภัยหรือเป็นการบ่อนทำลายความมั่นคงของประเทศ

ค่านิยมและการแพร่ระบาด

แม้ว่าการค้ายาจะมีโอกาสเสี่ยงต่อการถูกลงโทษตามกฎหมายมากแค่ไหนก็ตาม แต่ผลตอบแทนที่ผู้ค้ายาได้รับมีมากจนแม้แต่ผู้ที่คอยดูแลกฎหมายยังหันมาค้ายากันเอง อีกทั้งความต้องการของผู้เสพยามีมากและสามารถจ่ายเงินเพื่อแลกกับยาเสพติด จึงทำให้พ่อค้ายาเสพติดสามารถดำเนินธุรกิจผิดกฎหมายได้ง่ายและสะดวกขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มุมมองของข้าพเจ้าต่อปัญหายาเสพติด

เนื่องจากปัจจุบันยาเสพติดแทรกซึมเข้ามาในสังคมทุกระดับ โดยเฉพาะระดับนักเรียนและนักศึกษา จนกลายเป็นค่านิยมใหม่ในการเข้าสังคมของวัยรุ่น ทั้งในสถานบันเทิง และแหล่งเสื่อมโทรมต่าง ๆ และยิ่งการซื้อขายยาในปัจจุบันนั้นเป็นไปได้ง่ายมาก แม้จะมีการออกกฎหมายลงโทษที่รุนแรงมากขึ้นแต่ก็ไม่สามารถที่จะลดจำนวนของผู้เสพยาเสพติดให้น้อยลงได้

ซึ่งสิ่งที่กล่าวมาสามารถสะท้อนถึงปัญหาสังคมได้อย่างชัดเจนว่า ทางภาครัฐและองค์กรต่าง ๆ ควรร่วมมือกันประสานงาน เพื่อแก้ไขปัญหานั้นในระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งชี้ให้เห็นทางออกในการแก้ปัญหาซึ่งต้องแก้ตั้งแต่ต้นเหตุ คือ ที่สถาบันครอบครัว เพื่อให้คุณภาพชีวิตของบุคคลนั้นดีขึ้น และเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

3.1 ประเด็นหลัก(Theme)

จิตใจที่เข้มแข็งสามารถต่อสู้ได้กับปัญหาทุกอย่าง

3.2 โครงเรื่อง (Plot)

ปุม นักศึกษาหนุ่มซึ่งหลงผิดคิดยาเสพติดจากการชักจูงจากเพื่อนของเขา จนอาการทางสมองของเขาเสื่อมลงทุกวัน จนเกิดภาพหลอนต่างๆ นานาไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนเขาจะรู้สึกเหมือน ถูกสายตาดูจ้องมองอยู่เสมอ เขาจึงต้องหลบหนีจากสายตาดูจ้องที่จ้องมองมาที่เขา แม้กระทั่งตั้มซึ่งเป็นเพื่อนของเขาเอง แต่ที่สุดท้ายตั้มก็สารภาพเตือนสติให้เขากลับมาตั้งตัวได้ทันเวลา

3.3 ลักษณะตัวละคร

ปุม – ชายหนุ่มนักศึกษาที่มีความอยากรู้อยากเห็นอยากทดลอง มีนิสัยชอบเที่ยวกลางคืน เป็นคนช่างพูด ร่าเริง ตลก มนุษย์สัมพันธ์ดี ภายนอกเป็นคนเข้มแข็งแต่จริงๆแล้ว ภายในจิตใจอ่อนไหว เพราะบางครั้งไม่สามารถต่อสู้กับปัญหาต่างๆ รอบตัวได้ จึงต้องไปพึ่งพายาเสพติด เพื่อจะได้ลืมทุกอย่าง แต่มันกลับสร้างปัญหาให้กับตัวเขามากขึ้นกว่าเดิม

ตั้ม – เพื่อนสนิทของปุมซึ่งเป็นคนให้ปุมลองยา เพื่อให้ปุมหายเครียดจากการเรียน บุคลิกเป็นคนเรียบร้อย จริงใจกับทุกคนและรักเพื่อน มองโลกในแง่ดี

3.4 การพัฒนาบทภาพยนตร์

การเสนอบทครั้งที่ 1

Screen play

เรื่อง “หนี”

Act 1

Scene 1

ภายในบ้าน/กลางคืน

ในห้องที่มีดสลั้วมีเพียงแสงสีแดงจาก โคมไฟเท่านั้นที่พอจะมองเห็น ปูนอนทุ
ลนทุลาอยู่ในห้องของเขา เหงื่อไหลเต็มตัว ระหว่างนั้นมีเสียง โทรศัพท์ดังขึ้นมา 1 ครั้ง

“กริ่ง”

ปูนมีสีหน้าที่ตกใจ และหยิบโทรศัพท์ขึ้นมา

ปูน

“ฮัลโหล”

ไม่มีเสียงพูดอะไรในโทรศัพท์ ปูนจึงวางโทรศัพท์ไป อีกสักครู่หนึ่งจึงมีเสียง
โทรศัพท์ดังขึ้นมาอีกครั้ง

“กริ่ง”

ปูนมีอาการตกใจมากกว่าเดิม และรีบรับโทรศัพท์

ปูน

“ฮัลโหล ฮัลโหล”

แต่เป็นอีกครั้งที่ไม่เสียงจากโทรศัพท์ ในใจปูนเริ่มวิตกกังวล และเขารู้สึกเหมือนมี
คนกำลังจับผิดเขาอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Act 2

Scene 2

ภายนอก/รถไฟฟ้า/กลางคืน

ปุมเดินขึ้นรถไฟฟ้าด้วยท่าทางหวาดระแวง ปุมหันซ้ายหันขวาระหว่างขึ้นรถไฟฟ้า บนรถไฟฟ้าชายหนุ่มนักธุรกิจคนหนึ่งจ้องมองมาที่ตัวปุม และปุมก็ไม่กล้าสบตาชายคนนั้น

ปุมนึกในใจ

“อะไรวะมันมองมา ทางนี้ทำไมวะ”

ชายคนนั้นยังสังเกตมาทางปุมมากขึ้น และทำท่าจะลุกมาหา เสียงใจปุมเริ่มดังขึ้นอีกครั้ง เมื่อชายคนนั้นจ้องมองมาที่ปุมอย่างไม่ลดละสายตา ขณะนั้นรถไฟฟ้าวิ่งมาถึงสถานีที่ปุมจะลง

พนักงานรถไฟฟ้า

“สถานีต่อไป ศาลาแดง”

ปุมรีบลงจากรถไฟฟ้าทันที และชายคนนั้นเดินตามอย่างไม่ลดละ ปุมพยายามหนีเขาไปให้ไกลที่สุด

Scene 3

ภายนอก/สี่ลม/กลางคืน

พนักงานขายประกันกำลังคุยธุระสำคัญกับเจ้านาย

พนักงานขายประกัน

“ครับ ครับ หัวหน้าว่าไงครับ”

หัวหน้า

“ช่วงนี้ยอดขายตกลงนะ คุณสิต ถ้าคุณ ไม่พยายามจะแยเอานะ”

พนักงานขายประกัน

“ครับ ครับ ผมจะเร่งทำยอดครับ หัวหน้าไม่ต้องห่วง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวหน้า

“ดีๆ ขยันอย่างนี้ไปไวแม่”

พนักงานขายประกัน

“ครับ เอ๊ะ! หัวหน้าแกนี่ก่อนนะครับพอดีมาเจอลูกค้าแล้วครับ สวัสดีครับ”

พนักงานมองเห็นปุมเดินมาท่าทางหมดแรง จึงเข้าไปทัก

พนักงานขายประกัน

“น้องๆ เป็นอะไรหรือเปล่า หน้าตาซีดเซียว”

พนักงานเดินเข้าไปทักพร้อมจับมือปุม หวังจะขายประกัน

ปุม

“ไม่เป็นไรครับ พี่ พี่ไม่ต้องห่วง”

พนักงานขายประกัน

“เอ๊ย! ไม่เป็นไรได้ไงเนี่ยหน้าตาน้องซีดเซียวมากๆ พี่จะพาไปนั่งพักก่อน”

ปุมพยายามปฏิเสธและเอามือของพนักงานออก

ปุม

“ไม่เป็นไรนี่ ไม่เป็นไรจริงๆ”

พนักงานไม่ยอมลดละ พยายามจะขายประกันให้กับปุม ให้ได้ส่วนปุมต้องการ
จะหนีพนักงานคนนี้ให้ได้

พนักงานขายประกัน

“เอ๊ย น้องสุขภาพพออย่างนี้ไม่ดีนะ น้องมีประกันรึยังเนี่ย พี่ช่วยน้องได้นะ”

ปุมสะบัดมือเขาให้หลุดจากพนักงาน และรีบวิ่งหนีไป

พนักงานขายประกัน

“อะไรวะ แม่เง่เสี่ยลูกค้าไม่อีกคนเลยเรา”

ท่ามกลางผู้คนมากมาย ที่วุ่นวายและสับสนเริ่มทำให้ปุมวิตกกังวลมากขึ้นเสียงคน
คุยกัน เสียงโทรศัพท์ เสียงรถ ทุกอย่างรอบตัวทำให้ ปุมหัวหมุนและ เริ่มนึกถึงเหตุการณ์ที่ทำให้
เข้าต้องกังวลเช่นนี้ คือ เขาไปผัดเพื่อนล้มลงในระหว่างที่กินเหล้าด้วยกัน แต่ด้วยฤทธิ์ของยาเสพติด
จึงทำให้เขาเข้าใจผิดว่าเพื่อนของเขา คือคัม ได้เสียชีวิตไปแล้วปุมเดินออกไปด้วยท่าทางหมดแรง

Act 3

Scene 4

ภายนอก/ริมถนน/กลางคืน

ปุมแอบเดินเข้าไป ในซอกๆหนึ่งเพื่อหลบพักและเสพยาที่เขาต้องการปุมมีอาการ
อยากเมื่อเสพยาเข้าไปเข้าจึงมีอาการดีขึ้น เขาจึงเดินออกจากซอกนั้น ปุมเดิน ไปเรื่อย ๆ จนมีคนเดิน
มาทักเขา

คัม

“ปุม”

เป็นคัมเพื่อนของเขาที่เขาเข้าใจผิดว่าตายไปแล้ว ปุมจึงรีบวิ่งหนีอย่างสุดกำลัง

ปุม

“ไอ้คัม เฮ้ย”

คัม

“อะไรวะ ไอ้ปุม มันชักบ้าไปใหญ่แล้ว ผลักกูหัวแตกยังหนีกูอีก”

scene 5

ภายนอก/หน้าป้ายรถเมล์/กลางคืน

ปุมวิ่งหนีตั้มมาหยุดพักหน้าร้าน 7 eleven หน้าป้ายรถเมล์ เขามีท่าทางเหนื่อยอ่อน
อย่างเห็นได้ชัดและนั่งพัก แต่ไม่วายที่ตั้มจะตามหาเขาจนเจอ

ตั้ม

“ไอ้ปุม”

ตั้มเดินเข้ามาจับแขนปุม ปุมมีท่าทางตกใจมากและจะลูกหนี

ตั้ม

“มึงจะหนี อะไรวะ ไอ้ปุม”

ปุม

“มึงปล่อยกูนะได้ตั้ม มึงจะฆ่ากูหรือ ปล่อย”

ตั้ม

“ฆ่ามึงหรือ มึงจะบ้าหรือ”

ปุมพยายามจะหนีจากตั้ม พยายามผลักตัวตั้มออกไปตั้มจึงต้องเตือนสติปุมโดย
การตบหน้าปุมอย่างแรงไปที่หนึ่ง

“เฒ๊ย”

ตั้ม

“นี่ มึงต้องการให้กูเตือนสติ ขนาดนี้เล่นหรือวะ มึงนะมันบ้ามากแล้วรู้มั๊ย ไอ้ยา

เนี่ย”

ปุม

“มึงอย่ามายุ่ง กูจะเอายา”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตั้ม

“ไอ้ปุม ภูให้มึงลองเพราะเห็นว่ามึงเครียดนะเว้ย อย่าให้มันมากกว่านี้ภูเป็นห่วงนะเว้ย”

ปุมมีท่าทางที่อ่อนแรงลง

ตั้ม

“มานี่มึงมากลับภู ไม่ไหวเลยไอ้”

ปุมยอมเดินตามตั้มไป ความเป็นเพื่อนของทั้ง 2 คนยังคงเหมือนเดิม และปุมสามารถเลิกจากยาเสพติดได้

จบ

สิ่งที่ต้องแก้ไข

1. เน้นความสัมพันธ์ของตัวละคร ระหว่างตั้มกับปุมให้มากขึ้น จากบทเดิมเจอกันเฉพาะตอนท้ายเรื่อง เป็นความสัมพันธ์ของทั้ง 2 ตั้งแต่เริ่มต้นเรื่อง
2. ตัดตัวละครที่ไม่สำคัญ หรือไม่เกี่ยวข้องออก เช่น พนักงานขายประกัน
3. เรียบเรียง การดำเนินเรื่องใหม่ เพราะเนื้อเรื่องเดิมไม่สามารถสื่อให้ผู้ชมเข้าใจประเด็นของหนังได้อย่างชัดเจน
4. ตัดเสียงเพลงประกอบบางช่วงออกไป

การเปลี่ยนแปลงการลำดับเรื่อง

Act 1

Scene 1 “ปุมกินเหล้ากับเพื่อนฝูงและปลั๊กตัมหัวแตกและหนีออกมา”

Act 2

Scene 2 “ปุมอยู่บนรถไฟฟ้าและกังวลกับสายตาของคนบนรถไฟฟ้า”

Scene 3 “ท่ามกลางสี่ลม ที่เต็มไปด้วยผู้คน ปุมเริ่มกังวลมากขึ้นบวกกับอาการ อายากยา”

Act 3

Scene 4 “ปุมอายากยาและเดินไปเจอกับตัม และวังหนีตัม”

Scene 5 “ตัมตามมาบอกปุมให้เลิกยาสำเร็จ”

การเสนอบทที่ 2

Act 1

Scene 1

ปุมและเพื่อน ๆ นั่งกินเหล้ากันอย่างสนุกสนาน สักพักก็มีเสียงเปิดประตูเข้ามา เป็นตัมเพื่อนอีกคนหนึ่งที่เพิ่งมาถึง

ปุม

“เฮ้ย อะไรวะมาช้าจริง ๆ”

ตัม

“เออนะ รถมันติด”

แคน

“แต่มีงก็ควรจะรักษาเวลาหน่อยนะเว้ย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัม

“น่าๆ อะไรเนี่ยพวกมึงกินลิโอกันหรือเนี่ย”

ปุม

“เอานะ อย่างบ่นเลยมันก็ใช้ได้เนเว้ย”

ปุมตัมแค้นกินเหล้ากัน ได้สักพักเริ่มเมาแค้นก็กลับบ้านไป แต่ไม่มีใครรู้ว่าปุมเล่นยาด้วย พอปุมเดินเข้าไปห้องน้ำ ตัมเดินมาเกาะเกาะปุม ทำปุมรำคาญปุมจึงผลักตัมล้ม ด้วยฤทธิ์ของยา จึงทำให้ปุมเกิดอาการประสาทหลอนคิดว่าตัมตายไปแล้ว เขาจึงรีบวิ่งไปห้องน้ำล้างหน้าล้างตา แล้วออกจากบ้านนั้น

Act 2 หนี

Scene 2

ภายนอก/รถไฟฟ้า/กลางคืน

ปุมเดินขึ้นรถไฟฟ้าด้วยท่าทางหวาดระแวง ปุมหันซ้ายหันขวาระหว่างขึ้นรถไฟฟ้า บนรถไฟฟ้าชายหนุ่มนักธุรกิจคนหนึ่งจ้องมองมาที่ตัวปุม และปุมก็ไม่สบตาชายคนนั้น

ปุมนึกในใจ

“อะไรวะมันมองมา ทางนี้ทำไมวะ”

ชายคนนั้นยิ่งสังเกตมาทางปุมมากขึ้น และทำท่าจะลุกมาหา เสียงใจปุมเริ่มดังขึ้นอีกครั้ง เมื่อชายคนนั้นจ้องมองมาที่ปุมอย่างไม่ลดละสายตา ขณะนั้นรถไฟฟ้าวิ่งมาถึงสถานีที่ปุมจะลง

พนักงานรถไฟฟ้า

“สถานีต่อไป ศาลาแดง”

ปุมรีบลงจากรถไฟฟ้าทันที และชายคนนั้นเดินตามอย่างไม่ลดละ ปุมพยายามหนีเขาไปให้ไกลที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 3

ภายนอก/สี่ลม/กลางคืน

พนักงานขายประกันกำลังคุยธุระสำคัญกับเจ้านาย

พนักงานขายประกัน

“ครับ ครับ หัวหน้าว่าไงครับ”

หัวหน้า

“ช่วงนี้ยอดขายตกลงนะ คุณสิต ถ้าคุณไม่พยายามจะเย่เอานะ”

พนักงานขายประกัน

“ครับ ครับ ผมจะเร่งทำยอดครับ หัวหน้าไม่ต้องห่วง”

หัวหน้า

“ดีๆ ขยันอย่างนี้ไปไวแน่”

พนักงานขายประกัน

“ครับ เอ๊ะ! หัวหน้าแค่นี้ก่อนนะครับพอดีมาเจอลูกค้าแล้วครับ สวัสดิ์ครับ”

พนักงานมองเห็นปุมเดินมาทำทางหมดแรง จึงเข้าไปทัก

พนักงานขายประกัน

“น้องๆ เป็นอะไรหรือเปล่า หน้าตาซีดเซียว”

พนักงานเดินเข้าไปทักพร้อมจับมือปุม หัวจะขายประกัน

ปุม

“ไม่เป็นไรครับ พี่ พี่ไม่ต้องห่วง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พนักงานขายประกัน

“เฮ้ย! ไม่เป็นไรได้ไงเนี่ยหน้าตาน้องซีดเซียวมากๆ พี่จะพาไปนั่งพักก่อน”

ปุมพยายามปฏิเสธและเอามือของพนักงานออก

ปุม

“ไม่เป็นไรนี่ ไม่เป็นไรจริงๆ”

พนักงานขายประกันไม่ยอมลดละ พยายามจะขายประกันให้กับปุม ให้ได้ส่วน
ปุมต้องการจะหนีพนักงานคนนี้ให้ได้

พนักงานขายประกัน

“เฮ้ย น้องสุขภาพอย่างนี้ไม่ดีนะ น้องมีประกันรึยังเนี่ย พี่ช่วยน้องได้นะ”

ปุมสะบัดมือเขาให้หลุดจากพนักงาน และรีบวิ่งหนีไป

พนักงานขายประกัน

“อะไรวะ แม่งเสียลูกค้าไม่อีกคนเลยเรา”

ท่ามกลางผู้คนมากมาย ที่วุ่นวายและสับสนเริ่มทำให้ปุมวิตกกังวลมากขึ้นและ
เสียงคนคุยกัน เสียงโทรศัพท์ เสียงรถ ทุกๆอย่างรอบตัวทำให้ ปุมหัวหมุนและ เริ่มนึกถึงเหตุการณ์
ที่ทำให้เขาต้องกังวลเช่นนี้ คือ เขาไปปลุกเพื่อนล้มลงในระหว่างที่กินเหล้าด้วยกัน แต่ด้วยฤทธิ์ของ
ยาเสพติดจึงทำให้เขาเข้าใจผิดว่าเพื่อนของเขา คือตัวได้เสียชีวิตไปแล้ว

ปุมเดินออกไปด้วยท่าทางหมดแรง

Act 3

Scene 4

ปุมแอบเดินเข้าไป ในซอกๆหนึ่งเพื่อหลบพักและเสพยาที่เขาต้องการปุมมีอาการ
อยากยา เมื่อเสพยาเข้าไปเข้าจึงมีอาการดีขึ้น เขาจึงเดินออกจากซอกนั้น ปุมเดินไปเรื่อยๆ จนมีคน
เดินมาทักเขา

ตุ้ม

“ปุม”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นตั้มเพื่อนของเขาที่ เขาเข้าใจผิดว่าตายไปแล้ว ปูมจึงรีบวิ่งหนีอย่างสุดกำลัง

ปูม
“ไอ้ตั้ม เฮ้ย”

ตั้ม
“อะไรวะ ไอ้ปูม มันชักบ้าไปใหญ่แล้ว ผลักกุหลาบแตกยังหนีกูอีก”

scene 5

ภายนอก/หน้าป้ายรถเมล์/กลางคืน

ปูมวิ่งหนีตั้มมาหยุดพักหน้าร้าน 7 eleven หน้าป้ายรถเมล์ เขามีท่าทางเหนื่อยอ่อน
อย่างเห็นได้ชัดและนั่งพัก แต่ไม่วายที่ตั้มจะตามหาเขาจนเจอ

ตั้ม
“ไอ้ปูม”

ตั้มเดินเข้ามาจับแขนปูม ปูมมีท่าทางตกใจมาก

ตั้ม
“มึงจะหนี อะไรวะ ไอ้ปูม”

ปูม
“มึงปล่อยกูนะ ได้ตั้ม มึงจะฆ่ากูหรือ ปล่อย”

ตั้ม
“ฆ่ามึงหรือ มึงจะบ้าหรือ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปุมพยายามจะหนีจากตัม พยายามผลักตัวตัมออกไปตัมจึงต้องเตือนสติปุม โดย
การคบน้ำปุมอย่างแรงไปที่หนึ่ง

“เสีย”

ตัม

“นี่ มึงต้องการให้กูเตือนสติ ขนาดนี้เลยหรือวะ มึงนะมันบ้ามากแล้วรู้มั๊ย ไอ้ยา
เนี่ย”

ปุม

“มึงอย่ามายุ่ง กูจะเอาฮา”

ตัม

“ไอ้ปุม กูให้มึงลงเพราะเห็นว่ามึงเครียดนะเว้ย อย่าให้มันมากกว่านี้กูเป็นห่วงนะ
เว้ย”

ปุมมีท่าทางที่อ่อนแรงลง

ตัม

“มานี่มึงมากลับกู ไม่ไหวเลยไอ้เนี่ย”

ปุมยอมเดินตามตัมไป ความเป็นเพื่อนของทั้ง 2 คนยังคงเหมือนเดิม และปุม
สามารถเลิกจากยาเสพติดได้

จบ

3.5 บทภาพยนตร์(Shooting Script)

เรื่อง “หนี”

Act 1.

ผู้แสดง ปุ่ม ต้ม แคน

ฉาก 1.ในบ้าน

Scene 1

ภายใน/บ้าน/กลางคืน

1.MS

ปุ่มและเพื่อนนั่งกินเหล้ากันอย่างสนุกสนาน สักพักก็มีเสียงเปิดประตูเข้ามา เป็นต้ม
เพื่อนอีกคนหนึ่งที่ยังมาถึง

2.CU

ปุ่มมองหน้าต้ม

ปุ่ม

“เฮ้ย อะไรมาข้างจริงๆ”

3. CU

ต้ม

“เออนะ รถมันติด”

4. MS

แคนมองที่ต้ม

แคน

“แต่มีงี้ก็ควรจะรักษาเวลาหน่อยนะเว้ย”

5. MS

ต้มนั่งลงหยิบขวดเบียร์ขึ้นมา

ต้ม

“น่าๆ อะไรเนี่ยพวกมึงกินตี้ออกันเหอเนี่ย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.CU

ปุม

“เอานะ อย่างบนเลขมันก็ใช้ได้นะเว้ย”

7.MS/PAN SHOT

ปุมต้มแคนกินเหล้ากัน ได้สั๊กพักเริ่มเมาแคนก็กลับบ้านไป แต่ไม่มีใครรู้ว่าปุมเล่นยาด้วย พอปุมเดินเข้าไปห้องน้ำ ต้มเดินมาเกาะเกาะปุม ทำปุมรำคาญปุมจึงผลักต้มล้ม ด้วยฤทธิ์ของยา จึงทำให้ปุมเกิดอาการประสาทหลอนคิดว่าต้มตายไปแล้ว เขาจึงรีบวิ่งไปห้องน้ำล้างหน้าล้างตา แล้วออกจากบ้านนั้น

Act 2 หนี

Scene 2

ผู้แสดง ปุม นักธุรกิจหนุ่ม

ฉาก รถไฟฟ้า

ภายนอก/รถไฟฟ้า/กลางคืน

8.LS

ปุมเดินขึ้นรถไฟฟ้าด้วยท่าทางหวาดระแวง ปุมหันซ้ายหันขวาระหว่างขึ้นรถไฟฟ้า บนรถไฟฟ้าชายหนุ่มนักธุรกิจคนหนึ่งจ้องมองมาที่ตัวปุม และปุมก็ไม่สบตาชายคนนั้น

9.CU

ปุมนึกในใจ

“อะไรวะมันมองมา ทางนี้ทำไมวะ”

10.MS

ชายคนนั้นยิ่งสังเกตเห็นปุมมากขึ้น และทำท่าจะลุกมาหา เสียงใจปุมเริ่มดังขึ้นอีกครั้ง เมื่อชายคนนั้นจ้องมองมาที่ปุมอย่างไม่ลดละสายตา ขณะนั้นรถไฟฟ้าวิ่งมาถึงสถานีที่ปุมจะลง

พนักงานรถไฟฟ้า

“สถานีต่อไป ศาลาแดง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11.LS

ปุมรีบลงจากรถไฟฟ้าทันที และชายคนนั้นเดินตามอย่างไม่ลดละ ปุมพยายามเขาไปให้ไกลที่สุด

Scene 3

ผู้แสดง ปุม พนักงานขายประกัน

ฉาก สีลม

ภายนอก/สีลม/กลางคืน

12.MS/ PAN SHOT

พนักงานขายประกันกำลังคุยธุระสำคัญกับเจ้านาย

พนักงานขายประกัน

“ครับ ครับ หัวหน้าว่าไงครับ”

13.CU

หัวหน้า

“ช่วงนี้ยอดขายตกลงนะ คุณสิต ถ้าคุณไม่พยายามจะแยเอานะ”

14. CU

พนักงานขายประกันมีท่าทางเร้งรีบ

พนักงานขายประกัน

“ครับ ครับ ผมจะเร่งทำยอดครับ หัวหน้าไม่ต้องห่วง”

หัวหน้า

“ดีๆ ขยันอย่างนี้ไปไวแน่”

15.MS

พนักงานขายประกันเริ่มเห็นปุมเดินมา

พนักงานขายประกัน

“ครับ เอ๊ะ! หัวหน้าแค่นี้ก่อนนะครับพอดีมาเจอลูกค้าแล้วครับ สวัสดีครับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

16.MS

พนักงานขายประกันเดินตรงเข้าไปหาปุม

พนักงานขายประกัน

“น้องๆ เป็นอะไรหรือเปล่า หน้าตาซีดเซียว”

พนักงานเดินเข้าไปทักพร้อมจับมือปุม หวังจะขายประกัน

17.MS

ปุมมีหน้าตาซีดเซียวเอามากๆ

ปุม

“ไม่เป็นไรครับ พี่ พี่ไม่ต้องห่วง”

18.MS

พนักงานขายประกัน ไม่ยอมปล่อยมือจากปุม

พนักงานขายประกัน

“เฮ้ย! ไม่เป็นไรได้ไงเนี่ยหน้าตาน้องซีดเซียวมากๆ พี่จะพาไปนั่งพักก่อน”

19.MS

ปุมพยายามปฏิเสธและเอามือของพนักงานออก

ปุม

“ไม่เป็นไรนี่ ไม่เป็นไรจริงๆ”

20. MS/ PAN SHOT

พนักงานขายประกัน ไม่ยอมลดละ พยายามจะขายประกันให้กับปุม ให้ได้ส่วนปุม
ต้องการจะหนีพนักงานคนนี้ให้ได้

พนักงานขายประกัน

“เฮ้ย น้องสุขภาพอย่างนี้ไม่ดีนะ น้องมีประกันรึยังเนี่ย พี่ช่วยน้องได้นะ”

21.LS/ PAN SHOT

ปุมสะบัดมือเขาให้หลุดจากพนักงาน และรีบวิ่งหนีไป

พนักงานขายประกัน

22.CU

พนักงานขายประกันมีท่าทางเสียใจ

พนักงานขายประกัน

“อะไรวะ แม่่งเสียลูกค้าไปอีกคนเลยเรา”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

23.MS

ปุมเดินออกไปด้วยท่าทางหมดแรง ท่ามกลางผู้คนมากมายที่วุ่นวายและสับสน เริ่มทำให้ปุมวิตกกังวลมากขึ้นและเสียงคนคุยกัน เสียงโทรศัพท์ เสียงรถ ทุกๆอย่างรอบตัวทำให้ ปุมหัวหมุน และ เริ่มนึกถึงเหตุการณ์ที่ทำให้เขาต้องกังวลเช่นนี้ คือ เขาไปปลุกเพื่อนลี้มลงในระหว่างที่กินเหล้าด้วยกัน แต่ด้วยฤทธิ์ของยาเสพติดจึงทำให้เขาเข้าใจผิดว่าเพื่อนของเขา คือตั้มได้เสียชีวิตไปแล้ว

Act 3

Scene 4

ผู้แสดง ปุม ตั้ม

ฉาก สีลม

24.MS

ปุมแอบเดินเข้าไป ในซอกๆหนึ่งเพื่อหลบพักและเสพยาที่เขาต้องการปุมมีอาการอยากยาเมื่อเสพยาเข้าไปเข้าจึงมีอาการดีขึ้น เขาจึงเดินออกจากซอกนั้น ปุมเดินไปเรื่อย ๆ จนมีคนเดินมาทักเขา

25.MS

ตั้มเดินตรงเข้ามาหาปุมอย่างรวดเร็ว

ตั้ม

“ปุม”

เป็นตั้มเพื่อนของเขา เขาเข้าใจผิดว่าตายไปแล้ว ปุมจึงรีบวิ่งหนีอย่างสุดกำลัง

26.CU

ปุมมีท่าทีตกใจมาก

ปุม

“ไอ้ตั้ม เฮ้ย”

27.CU/TLIL ขึ้น

ตั้มทำหน้าง

ตั้ม

“อะไรวะ ไอ้ปุม มันชักบ้าไปใหญ่แล้ว ผลักกูหัวแตกยังหนีกูอีก”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 5

ผู้แสดง ปุ่ม ต้ม

ฉาก หน้าป้ายรถเมล์

ภายนอก/หน้าป้ายรถเมล์/กลางคืน

28. MS

ปุ่มวิ่งหนีต้มมาหยุดพักหน้าร้าน 7 eleven หน้าป้ายรถเมล์ เขามีท่าทางเหนื่อยอ่อนอย่างเห็น
ได้ชัดและนั่งพัก แต่ไม่วายที่ต้มจะตามหาเขาจนเจอ

29. MS

ต้มเดินเขามาจับแขนปุ่ม ปุ่มมีท่าทางตกใจมาก

30. MS

ปุ่มพยายามคืนหนีต้มอย่างเต็มที่

31. CU

ต้มพยายามรั้งตัวปุ่มให้ถึงที่สุด

32. MS

ปุ่มพยายามจะหนีจากต้ม พยายามผลักตัวต้มออกไปต้มจึงต้องเตือนสติปุ่มโดย การตบ
หน้าปุ่มอย่างแรงไปที่หน

“เฟี้ยว”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

33. CU

ตัมเอาขาจากมือปุม โยนทิ้งไป

ตัม

“นี่ มึงต้องการให้กูเตือนสติ ขนาดนี้เลยหรอวะ มึงนะมันบ้ามากแล้วรู้มัย ไอ้ขานี้ย”

34. CU

ปุมพยายามจะเอาขาคืน

ปุม

“มึงอย่ามายุ่ง กูจะเอาขา”

35. MS

ตัมเขย่าตัวปุมเพื่อเตือนสติอีกที

ตัม

“ไอ้ปุม กูให้มึงลองเพราะเห็นว่ามึงเครียดนะเว้ย อย่าให้มันมากกว่านี้กูเป็นห่วงนะเว้ย”

36. MS

ปุมมีท่าทางที่อ่อนแรงลง

37. MS/ PAN SHOT

ตัม

“มานี่มึงมากลับกู ไม่ไหวเลยไอ้”

38. LS/ PAN SHOT

ปุมยอมเดินตามตัมไป ความเป็นเพื่อนของทั้ง 2 คนยังคงเหมือนเดิม และปุมสามารถเลิกจากยาเสพติดได้

จบ

บทที่ 4

ขั้นตอนก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre – Production)

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ เป็นขั้นตอนสำคัญมากเพราะเป็นการวางโครงสร้างและแผนการถ่ายทำ รวมถึงงบประมาณและทุกอย่างซึ่งจะสามารถทำขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์ เป็นไปตามขั้นตอนและมีประสิทธิภาพมาก และปัญหาที่ตามมาที่หลังก็จะน้อยลงด้วย

4.1 การกำกับการแสดง

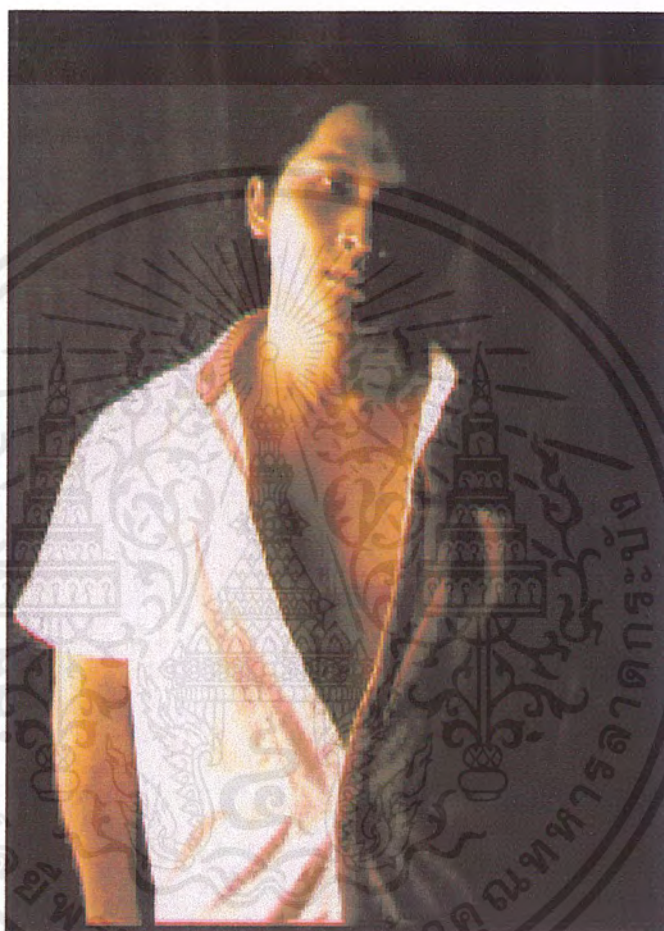
กำกับการแสดงเป็นผู้อธิบาย ถึงปมหลังและลักษณะนิสัยของตัวละครให้ผู้รับชมเข้าใจอย่างลึกซึ้งและถ่ายทอดอารมณ์ออกมาอย่างสมบูรณ์แบบ

การคัดเลือกนักแสดง

ในเรื่องนี้มีนักแสดงเด่นเพียงสองคน คือ ปูม นักศึกษาตึกใหม่ที่จิตใจอ่อนไหวต่อสิ่งต่างๆ รอบตัว และตั้ม ชายหนุ่มที่มองโลกในแง่ดี

ปูม ฐานะแสดงเป็น- ปูม ฐานะปกติแล้วเป็นคนที่มีนิสัยร่าเริง ตลกและกล้าแสดงออก และมีประสบการณ์ในการแสดงละครมาหลายเรื่อง จึงไม่ปัญหาในการเข้าใจบทที่สำคัญเข้ามีความตั้งใจในการทำงาน และมีประสบการณ์ลองเสพยามบางจึงเหมาะสมต่อการรับบทปูม

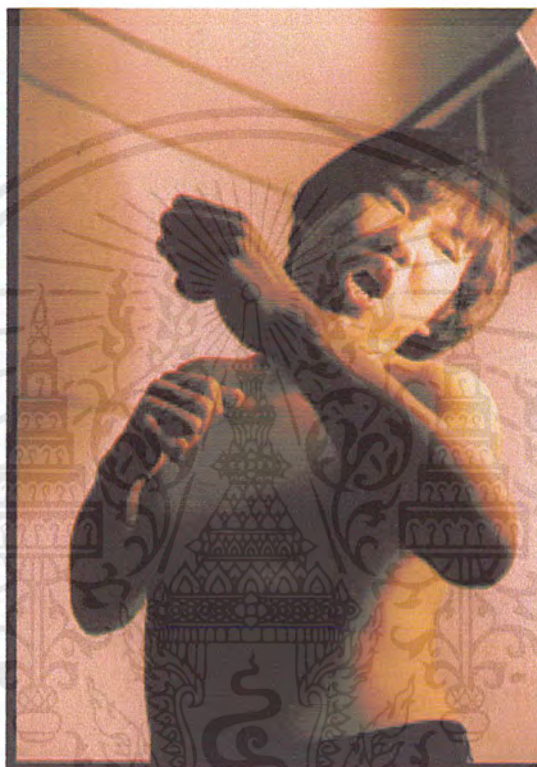
จักรกฤษณ์แสดงเป็น- ตั้ม อย่างแรกที่สะดุดตา นิสัยรักเพื่อนและจริงใจต่อเพื่อนทุกคน ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญของตัวละครตั้มในบทภาพยนตร์ อีกทั้งยังมีประสบการณ์ในการถ่ายละครมาหลายเรื่องจึงไม่มีปัญหาในการรับบท

ภาพที่ 4.1 ภาพนักแสดงรับบทปอม

ชื่อ	ฐาปณา พรหมศิลป์
อายุ	23 ปี
อาชีพ	นักศึกษา มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
ส่วนสูง	181 ซม.
น้ำหนัก	76 กก.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.2 ภาพนักแสดงรับบท คัม

ชื่อ	จักรกฤษณ์ วิจิตรมาตา
อายุ	23 ปี
อาชีพ	พนักงานบริษัท
ส่วนสูง	165 ซม.
น้ำหนัก	70 กก.

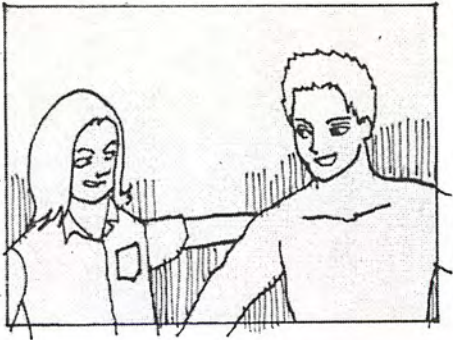
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การกำกับภาพ

ในบทภาพยนตร์เรื่องนี้ เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกภายในจิตใจที่กดดัน แสดงออกมาภายนอกด้วยอาการ ระวัง สงสัย และวิกลจริต การกำกับภาพจึงใช้ภาพลักษณะ c.u. และ ภาพแคบเป็นส่วนใหญ่ เพื่อเน้นอารมณ์และทำให้ผู้ชมรู้สึกอึดอัดกับตัวละครไปด้วย และใช้ ภาพขนาด MS กับ LS ในลักษณะการบอกสถานที่ และเพื่อความต่อเนื่องของภาพยนตร์ เท่านั้น

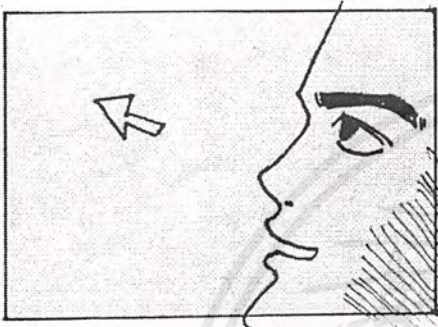
4.2.1 บทภาพ (Shooting Board)

คือการนำบทภาพยนตร์ มาเขียนเป็นภาพและอธิบายมุกกล้องอย่างละเอียดว่าจะใช้ขนาด ภาพเท่าไหนหรือจะเคลื่อนกล้องไปทางใด และยังทำให้ทีมงานและนักแสดงสามารถเข้าใจ และเห็นภาพชัดเจนมากยิ่งขึ้น และมีความเข้าใจกันระหว่างนักแสดงและผู้กำกับภาพและทีมงานทั้งหมดด้วย

1. MS

ปุมและเพื่อนๆนั่งกินเหล้ากันอย่างสนุกสนาน สักพักก็มีเสียงเปิดประตูเข้ามา เป็นตัมเพื่อนอีกคนหนึ่งที่พักมาถึง

2. CU

ปุมมองหน้าตัม

ปุม

“เฮ้ย อะไรจะมาช้าจริงๆ”

3. CU

ตัม

“เออ นะ รถมันติด”

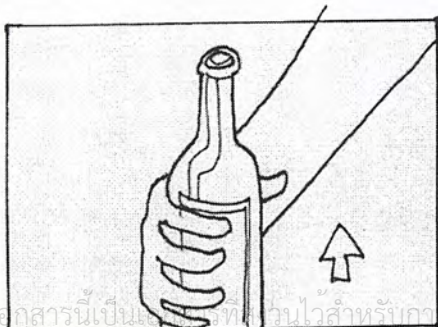

4. MS

แคนมองที่ตัม

แคน

“แต่มีงก็ควรจะรักษาเวลาหน่อยนะเว้ย”

5. MS

ตัมนั่งลงหยิบขวดเบียร์ขึ้นมา

ตัม

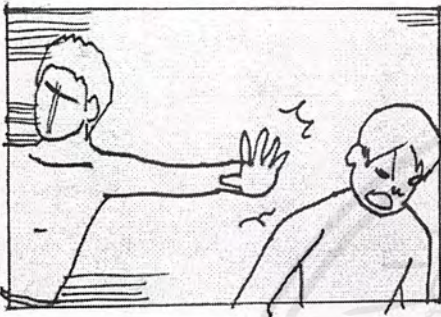
“น่าๆ อะไรเนี่ยพวกมึงกินทีโอกันหรือเนี่ย”

6.CU

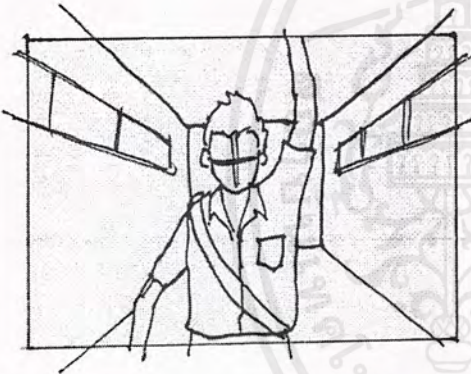
ปุม

“อานะ อย่าบ่นเลยมันก็ใช้ได้นะเว้ย”

7.MS/PAN SHOT

ปุมเดินเข้าไปห้องน้ำ ต้มเดินมาเกาะเกาะปุม ทำปุมรำคาญปุมจึงผลักต้มล้ม ด้วยฤทธิ์ของยา จึงทำให้ปุมเกิดอาการประสาทหลอนคิดว่าต้มตายไปแล้ว เขาจึงรีบวิ่งไปห้องน้ำล้างหน้าล้างตา แล้วออกจากบ้านนั้น

8.LS

ปุมเดินขึ้นรถไฟฟ้าด้วยท่าทางหวาดระแวง ปุมหันซ้ายหันขวาระหว่างขึ้นรถไฟฟ้า บนรถไฟฟ้าชายหนุ่มนักธุรกิจคนหนึ่งจ้องมองมาที่ตัวปุม และปุมก็ไม่กล้าสบตาชายคนนั้น

9.CU

ปุมนึกในใจ

“อะไรวะมันมองมา ทางนี้ทำไมวะ”

10.MS

ชายคนนั้นยังสังเกตเห็นปุมมากขึ้น ขณะนั้นรถไฟฟ้าวิ่งมาถึงสถานีที่ปุมจะลง

พนักงานรถไฟฟ้า

“สถานีต่อไป ศาลาแดง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11.LS

ปุมรีบลงจากรถไฟฟ้าทันที และชายคนนั้น
เดินตามอย่างไม่ลดละ ปุมพยายามหนีเขาไปให้ไกล
ที่สุด

12.MS/ PAN SHOT

พนักงานขายประกันกำลังคุยธุระสำคัญกับ
เจ้านาย

พนักงานขายประกัน
“ครับ หัวหน้าว่าไงครับ”

“ครับ

13.CU

หัวหน้า

“ช่วงนี้ยอดขายตกลงนะ คุณสิต ถ้าคุณไม่พยายามจะแย่งเอาอะนะ”

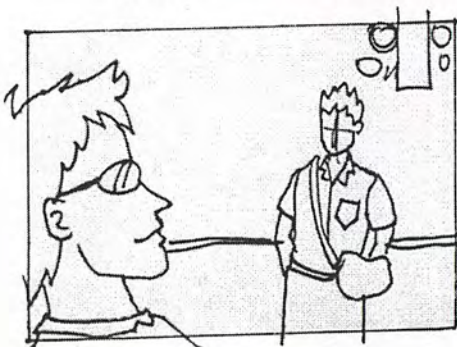

14. CU

พนักงานขายประกันมีท่าทางเร่งรีบ

พนักงานขายประกัน

“ครับ ครับ ผมจะเร่งทำยอดครับ หัวหน้าไม่ต้อง
ห่วง”

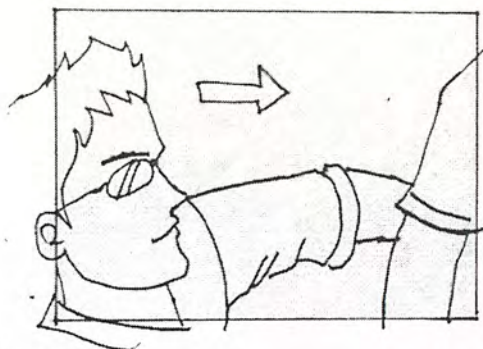
15.MS

พนักงานขายประกันเริ่มเห็นปุมเดินมา

พนักงานขายประกัน

“ครับ เอ๊ะ! หัวหน้าแค่นี้ก่อนนะครับพอดีมาเจอลูก
ค้าแล้วครับ สวัสดีครับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

16.MS

พนักงานขายประกันเดินตรงเข้าไปหาปุม

พนักงานขายประกัน

“น้องๆ เป็นอะไรหรือเปล่า หน้าตาซีดเซียว”

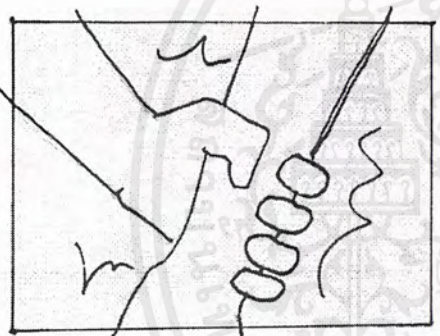

17.MS

ปุมมีหน้าตาซีดเซียวเอามากๆ

ปุม

“ไม่เป็นไรครับ พี่ไม่ต้องห่วง”

18.MS

พนักงานขายประกัน

“อัย! ไม่เป็นไรได้ไงเนี่ยหน้าตาน้องซีดเซียวมากๆ พี่จะพาไปนั่งพักก่อน”

19.MS

ปุมพยายามปฏิเสธและเอามือของพนักงานออก

ปุม

“ไม่เป็นไรนี่ ไม่เป็นไรจริงๆ”

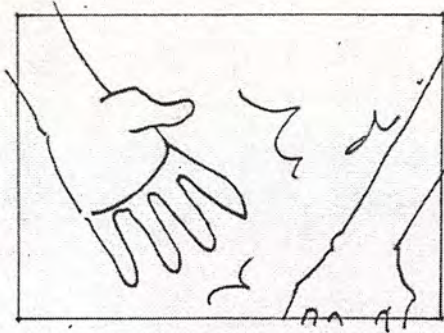

20. MS/ PAN SHOT

พนักงานขายประกัน

“อัย น้องสุขภาพอย่างนี้ไม่ดีนะ น้องมีประกันรึยังเนี่ย พี่ช่วยน้องได้นะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

21.LS/ PAN SHOT

ปุมสะบัดมือเขาให้หลุดจากพนักงาน และ
รีบวิ่งหนีไป

22.CU

พนักงานชายประกันมีท่าทางเสียดาย

พนักงานชายประกัน

“อะ ไรวะ แม่่งเสียลูกค้าไปอีกคนเลยเรา”

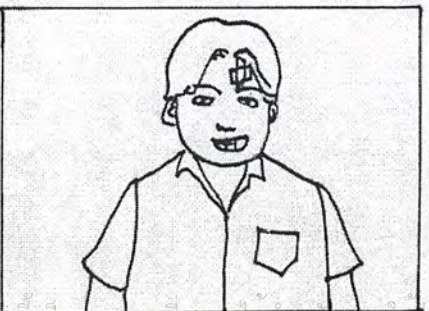
23.MS

ท่ามกลางผู้คนมากมาย เริ่มทำให้ปุมวิตกกังวลมากขึ้นและเสียงคนคุยกัน เสียงโทรศัพท์เสียงรถ ทุกๆอย่างรอบตัวทำให้ ปุมหัวหมุนและเริ่มนึกถึงเหตุการณ์ เขาไปปลักเพื่อนล้มลงในระหว่างที่กินเหล้าด้วยกัน แต่ด้วยฤทธิ์ของยาเสพติดจึงให้เขาเข้าใจผิดว่าเพื่อนของเขา คือคัมได้เสียชีวิตไปแล้ว

24.MS

ปุมแอบเดินเข้าไป ในซอกๆหนึ่งเพื่อหลบพักและเสพยาที่เขาต้องการปุมมีอาการอยากยา

25.MS

คัมเดินตรงเข้ามาหาปุมอย่างรวดเร็ว

คัม

“ปุม”

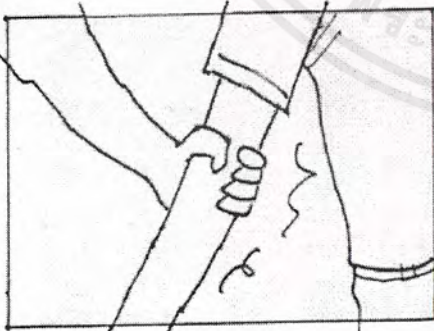
26.CU
 ปุ่มมีท่าที่ตกใจมาก
 ปุ่ม
 “ไอ้ตั้ม เฮ้ย”

27.CU/TLIL ขึ้น
 ตั้มทำหน้าง
 ตั้ม
 “อะไรวะ ไอ้ปุ่ม มันชักบ้าไปใหญ่แล้ว ผลักกุหัวแตก
 ยังหนีกูอีก”

28.MS
 ปุ่มวิ่งหนีตั้มมาหยุดพักหน้าร้าน 7 eleven
 หน้าป้ายรถเมล์ แต่ไม่วายที่ตั้มจะตามหาเขาจนเจอ
 ตั้ม
 “ไอ้ปุ่ม”

29. MS
 ตั้มเดินเข้ามาจับแขนปุ่ม ปุ่มมีท่าทางตกใจ
 มาก
 ตั้ม
 “มึงจะหนี อะไรวะ ไอ้ปุ่ม”

30. MS
 ปุ่มพยายามคืนหนีตั้มอย่างเต็มที่
 ปุ่ม
 “มึงปล่อยกูนะได้ตั้ม มึงจะฆ่ากูหรือ ปล่อย”

31. CU

ตั้มพยายามร้องตัวปุมให้ถึงที่สุด

ตั้ม

“ฆ่ามึงหรือ มึงจะบ้าหรือ”

32. MS

ปุมพยายามจะหนีจากตั้ม พยายามผลักตัวตั้มออกไปตั้มจึงต้องเตือนสติปุมโดยการตบหน้าปุมอย่างแรงไปที่หน้า

“เผี้ย”

33. CU

ตั้มเอาจากมือปุมโยนทิ้งไป

ตั้ม

“นี่ มึงต้องการให้กูเตือนสติ ขนาดนี้เลยหรือวะ มึงนะมันบ้ามากแล้วรู้มั๊ยไอ้ยา เนี้ย”

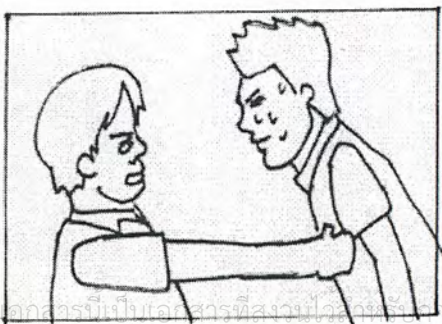

34. CU

ปุมพยายามจะเอาคืน

ปุม

“มึงอย่ามายุ่ง กูจะเอาฮา”

35. MS

ตั้มเขย่าตัวปุมเพื่อเตือนสติอีกที

ตั้ม

“ไอ้ปุม กูให้มึงลองเพราะเห็นว่ามึงเครียดนะเว้ย อย่า

ให้มันมากกว่านี้กูเป็นห่วงนะเว้ย

36. MS

ปุมมีท่าทางที่อ่อนแรงลง

ปุม

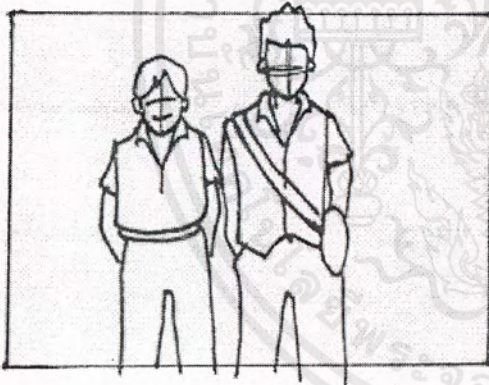
“แฮก แฮก”

37. MS/ PAN SHOT

ตัม

“มานี่มีงมากลับกู ไม่วายเลยไอ้นี้”

38. LS/ PAN SHOT

ปุมยอมเดินตามตัมไป ความเป็นเพื่อน
ของทั้ง 2 คนยังคงเหมือนเดิม และปุมสามารถ
เลิกจากยาเสพติดได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 การกำกับศิลป์

สำหรับภาพยนตร์เรื่องนี้ ทั้งสถานที่ถ่ายทำและเครื่องแต่งกายจะเน้นความสมจริงในภาพยนตร์มากขึ้น เพราะสิ่งเหล่านี้สามารถบอกถึงความสัมพันธ์ของบทภาพยนตร์ได้ดี

4.3.1 สถานที่ถ่ายทำ การออกแบบฉาก

สถานที่ถ่ายทำหลักในเรื่องนี้คือ สีลม ซึ่งเป็นแหล่งธุรกิจบังเทิงที่สำคัญของกรุงเทพฯ มีทั้งบริษัทเกี่ยวกับธุรกิจการเงินและโรงแรมระดับประเทศ อีกทั้งยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีที่สำคัญ มีทั้งการค้าขายสินค้าให้ชาวต่างชาติ การบริการทางเพศ และยาเสพติดอีกมากมาย จึงเป็นแหล่งที่มีผู้คนเข้าออกมากมายในแต่ละวัน สภาพแวดล้อมและบรรยากาศเหมาะสมกับการถ่ายทำภาพยนตร์ เพราะเป็นสถานที่ที่มีคนจากหลายสาขา ทำให้เกิดความวุ่นวายและเหมาะกับบทภาพยนตร์ที่ต้องการให้ตัวเอกอยู่ท่ามกลางผู้คนมากมาย

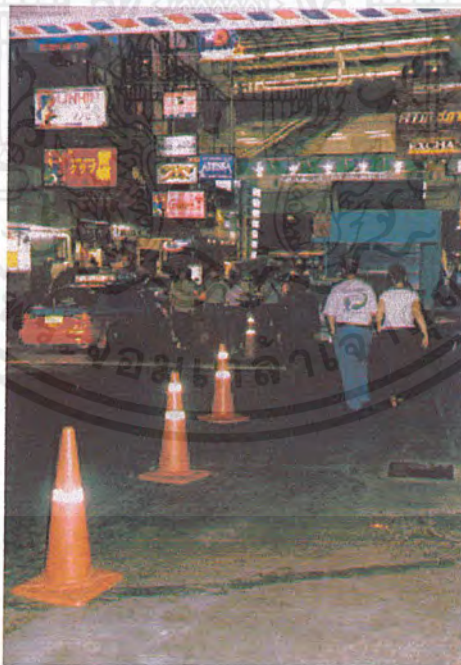
ฉากสี่ลม

สี่ลมที่มีผู้คนมากมายตลอดทั้งวัน

ภาพ 4.3 สถานที่ถ่ายทำสี่ลม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ 4.4 สถานที่ถ่ายทำสื่คม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ 4.5 สถานที่ถ่ายทำรถไฟฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

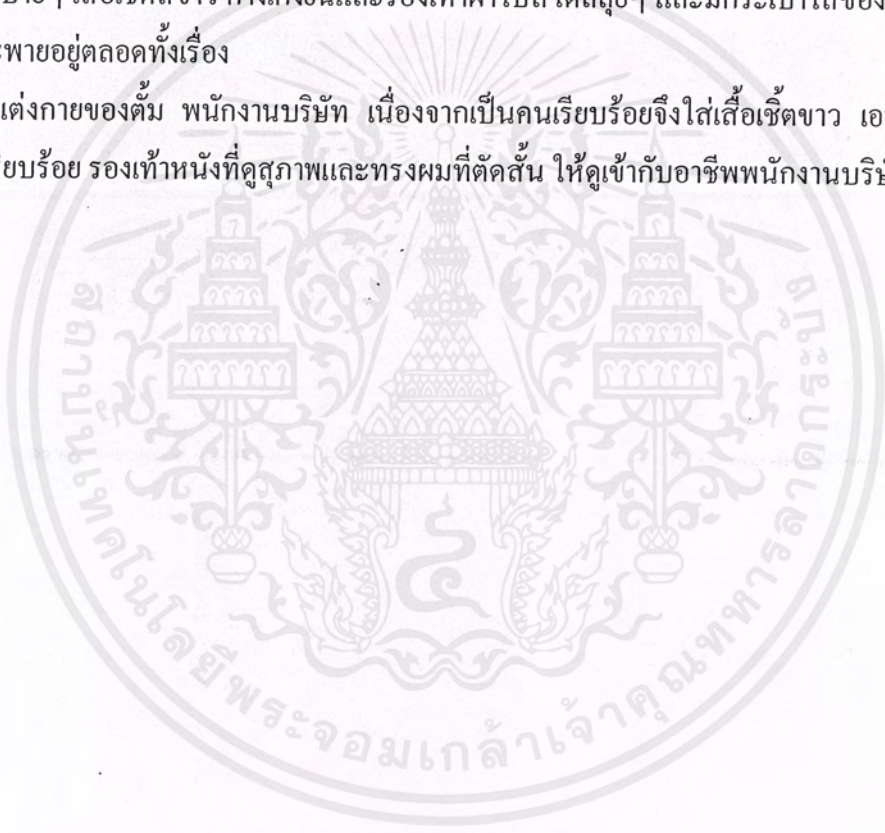
4.3.2 เครื่องแต่งกายนักแสดง (Costumes)

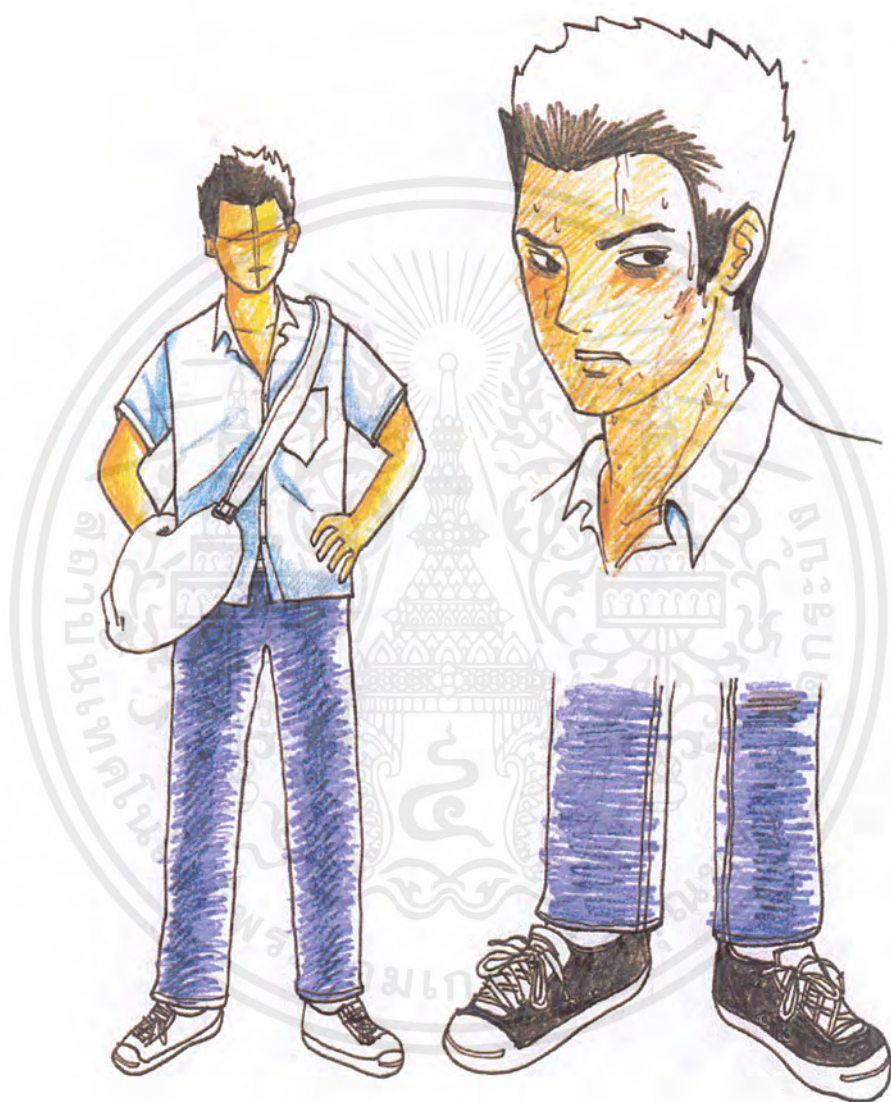
เครื่องแต่งกายนักแสดง

เสื้อผ้านักแสดงในเรื่อง ต้องการความสมจริงสมจัง เพราะสามารถแสดงให้ผู้ชมภาพยนตร์ ได้รู้สึกถึง สไตส์ ความรู้สึกและสถานภาพของตัวละครนั้นๆ และสามารถบอกถึงลักษณะบุคลิกนิสัย ส่งเสริมบุคลิก สร้างภาพพจน์ ให้ตัวละครด้วย

การแต่งกายของปุม เนื่องจากเป็นวัยรุ่นนักศึกษาทั่วไป จึงให้แต่งตัวชุดนักศึกษาที่เรียบง่าย เป็นชุดสบายๆ เสื้อเชิ้ตสีขาว กางเกงยีนและรองเท้าผ้าใบสไตล์ลู่ๆ และมีกระเป๋าใส่ของอยู่ใบหนึ่ง ซึ่งเขาสะพายอยู่ตลอดทั้งเรื่อง

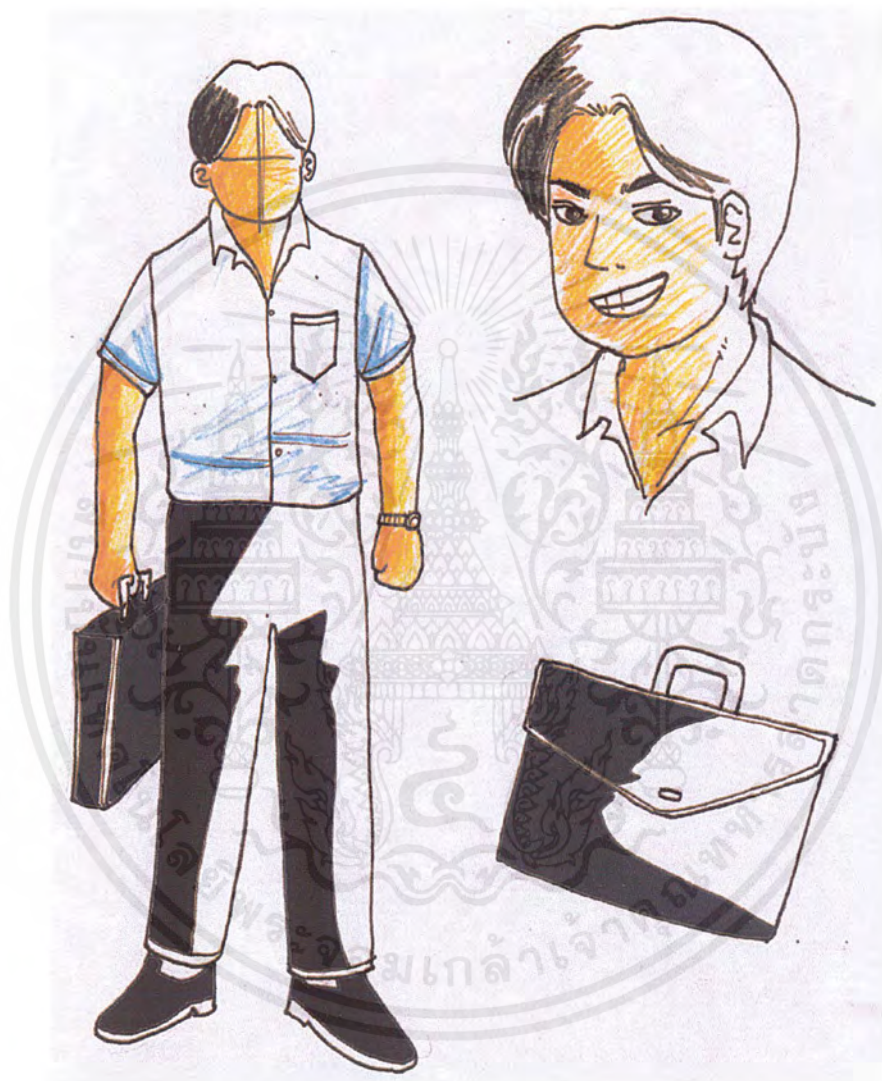
การแต่งกายของคัม พนักงานบริษัท เนื่องจากเป็นคนเรียบร้อยจึงใส่เสื้อเชิ้ตขาว เอาเสื้อไว้ใน กางเกงเรียบร้อย รองเท้าหนังที่ดูสุภาพและทรงผมที่ตัดสั้น ให้ดูเข้ากับอาชีพพนักงานบริษัท

ภาพที่ 4.6 ภาพร่างเครื่องแต่งกายนักแสดงปุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ 4.7 ภาพร่างเครื่องแต่งกายนักแสดง คัม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 การวางแผนการถ่ายทำ

ตารางการถ่ายทำ (Script Breakdown Sheet)

Breakdown Sheet เป็นเอกสารสำคัญในการกำหนดหมายการทำงานกับทั้งสถานที่ นักแสดง และทีมงาน และสามารถทำให้การถ่ายทำภาพยนตร์เป็นไปตามขั้นตอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SHEET : 1		EXT	INT	BREAKDOWN SHEET	
TITLE : นน			DATE : NIGHT		
DIRECTOR : จิตราน ฉัตรแก้ว			LOCATION : บ้าน		
PRODUCTION :			SHOOT TIME : 19.00 - 21.00		
MAINCAST		EXTRA		CREW CALL :	
ปฐ , ต้ม , เดช		SCENE		PAGE	
		Sc 1. 1-7 (7 shot)			
DESCRIPTION		SHOT		REMARK	
		1-7 (7 shot)			
		ATMOSPHERE		STUNTS	
PROPS		COSTUME			
เบียร์ , ไข่ , ไทรด์นัท , เลือดปลอม		ปฐ - เลื่อนักศึกษา มรเกรฮันส์ รองเท้าผ้าใบ ต้ม - เลื่อนักศึกษา มรเกรฮันส์ รองเท้าหนัง เดช - เลื่อนักศึกษา มรเกรฮันส์ รองเท้าแตะ			
PRODUCTION TEAM			SPECIAL EFFECT		SPECIAL EQUIPMENT
จิตราน ฉัตรแก้ว 09-9238540					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SHEET : 2		EXT	INT	BREAKDOWN SHEET	
TITLE : <i>เชฟ</i>			DATE : <i>NIGHT</i>		
DIRECTOR : <i>จิตธนา จิตตเสวี</i>			LOCATION : <i>ชนบทไม่ฟ้า</i>		
PRODUCTION :			SHOOT TIME : <i>20.00-22.00</i>		
MAINCAST		EXTRA		CREW CALL :	
<i>ชุม นักธุรกิจชุม 7</i>		SCENE		PAGE	
		<i>Sencez</i>			
DESCRIPTION		SHOT		REMARK	
		<i>8-11 (4 shot)</i>			
		ATMOSPHERE		STUNTS	
PROPS		COSTUME			
		<i>ชุม-เสื้อนักศึกษา ทรงเทอปีนส์ รองเท้า ผ้าใบ เป้สะพายสีดำ นักธุรกิจ- สูทสีดำ เสื้อโขนสีน้ำเงิน รองเท้านัก</i>			
PRODUCTION TEAM		SPECIAL EFFECT		SPECIAL EQUIPMENT	
<i>จิตธนา จิตตเสวี 09-923 8540</i>					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SHEET : 3		EXT	INT	BREAKDOWN SHEET	
TITLE : นพ			DATE : NIGHT		
DIRECTOR : นิตยาภา นิตยาภา			LOCATION : งาม		
PRODUCTION :			SHOOT TIME : 22.00 - 24.00		
MAINCAST		EXTRA		CREW CALL :	
ปฐ , ตัม พนักงานขายประกัน			SCENE		PAGE
			Scene 3		
DESCRIPTION			SHOT		REMARK
			12 - 23 shot		
			11 shot		
			ATMOSPHERE		STUNTS
PROPS			COSTUME		
คนเป็นเอกลี , ไทรคันท์			ปฐ - เสื้อนักเรียน ทรเกรยีนสี รอดเท้า ผ้าใบ ตัม - เสื้อเชิ้ตขาว ทรงเกวหน้า พนักงาน - เสื้อเชิ้ตแขนยาว		
PRODUCTION TEAM			SPECIAL EFFECT		SPECIAL EQUIPMENT
นิตยาภา นิตยาภา 09-9238590					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SHEET : 4		EXT	INT	BREAKDOWN SHEET	
TITLE : ๗			DATE : NIGHT		
DIRECTOR : จิตกรรณ จิตกรรณ			LOCATION : ล้อม		
PRODUCTION :			SHOOT TIME : 22.00 - 24.00		
MAINCAST		EXTRA		CREW CALL :	
ปฐมา คุ้ม		SCENE		PAGE	
		Scene 4			
DESCRIPTION		SHOT		REMARK	
		24-27 3 shot			
		ATMOSPHERE		STUNTS	
PROPS			COSTUME		
ปลอกเตอร์ปิดแสง, ๒1			ปฐมา - เสื้อใจทง ทงทงฮันส์ รองเท้าดำไป คุ้ม - เสื้อใจทง ทงทงฮันส์ รองเท้าหนัง		
PRODUCTION TEAM			SPECIAL EFFECT		SPECIAL EQUIPMENT
จิตกรรณ จิตกรรณ 09-9238540					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SHEET :		(EXT)	INT	BREAKDOWN	
TITLE : ๓๕				SHEET	
DIRECTOR : จิตรานา จิตนาวิ				TITLE :	
PRODUCTION :				DATE : NIGHT	
MAINCAST		EXTRA		LOCATION : หน้าป่าขรมเมธ	
				SHOOT TIME : 2.00-3.00	
				CREW CALL :	
ปทุม ทัพ				SCENE	PAGE
				Scene 5	
DESCRIPTION		SHOT		REMARK	
		28-38			
		(10 shot)			
		ATMOSPHERE		STUNTS	
PROPS		COSTUME			
ปลาน้ำจืด ๓๕		ปทุม ทัพ นักเรียน มอ.ขอนแก่น รองเท้าผ้าใบ			
		ทัพ - เสื้อยืดขาว มอ.ขอนแก่น รองเท้าหนัง			
PRODUCTION TEAM		SPECIAL EFFECT		SPECIAL EQUIPMENT	
จิตรานา จิตนาวิ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางการถ่ายทำ

Pre – Production	18	มกราคม	2544
ถ่ายทำ Screen test	20 – 22	กุมภาพันธ์	2544
ตัดต่อ	24	กุมภาพันธ์	2544
ถ่ายทำเพิ่มเติม	12 – 15	มีนาคม	2544
ตัดต่อ	16	มีนาคม	2544
ตัดต่อแก้ไข	23	มีนาคม	2544
ลงเสียงและ Sound ประกอบ	23	มีนาคม	2544
จัดทำ Book	25	มีนาคม – 3 เมษายน	2544

4.5 งบประมาณ

ขั้นตอนเตรียมตัวก่อนถ่ายทำ

- ค่าเอกสารต่าง ๆ ก่อนการถ่ายทำ	500	บาท
- ค่าฟิล์ม ค่าล้างรูป	480	บาท
- ค่าใช้จ่ายในการติดต่อประสานงาน	1,000	บาท
- อุปกรณ์ประกอบฉาก	250	บาท
- เสื้อผ้าและเครื่องประดับ	190	บาท
รวม	2,320	บาท

ขั้นตอนการถ่ายทำ

- ค่ากล้องมินิ DV (รุ่น JVC GR – DVL 5104)	37,600	บาท
- ค่า Battery	2,600	บาท
- ค่าเทป DV 2 ม้วน Betacam 1 ม้วน	1,200	บาท
- ค่าสวัสดิการ	2,000	บาท
รวมเป็นเงิน	43,400	บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

- ค่าตัดต่อ	6,500	บาท
- ค่าลบตัดเสียง	500	บาท
รวมเป็นเงิน	7,000	บาท

รวมค่าใช้จ่ายในโครงการพิเศษ

- ขั้นตอนเตรียมตัวก่อนถ่ายทำ	2,320	บาท
- ขั้นตอนการถ่ายทำ	43,400	บาท
- ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ	7,000	บาท
รวมเป็นเงิน	52,720	บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

กระบวนการผลิตภาพยนตร์แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน

1. ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-Production)
2. ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)
3. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post – Production)

5.1 การถ่ายทำภาพยนตร์

ในการถ่ายทำภาพยนตร์ เนื่องจากข้าพเจ้ามีปัญหาในเรื่องนักแสดงมีเวลาไม่พอเพราะเป็นช่วงสอบของมหาวิทยาลัย ข้าพเจ้าจึงต้องจัดการการถ่ายทำให้น้อยวันที่สุดและเลือกวันที่สามารถถ่ายทำด้วยกันได้ไว้ในวันเดียวกัน และพยายามจัดการกับเรื่องของเวลาการนัดหมายให้สามารถถ่ายในแต่ละฉากได้ต่อเนื่องกันได้

ฉากแรกที่ถ่ายทำคือ ฉากที่ปุมพระเอกของเรื่องคิดยา นอนถึงเลอยู่ในบ้าน ซึ่งเป็นฉากในเวลากลางคืน เป็นฉากที่ไม่มีบทพูด ฉะนั้นการถ่ายทำจะต้องเน้นถึงอารมณ์ของนักแสดง และการแสดงท่าทาง เพื่อจะได้สื่อสารถึงผู้ชมให้ได้อย่างชัดเจนและผลที่ออกมาก็ที่น่าพอใจ และสามารถใช้ได้จริงโดยไม่ต้องแก้ไข

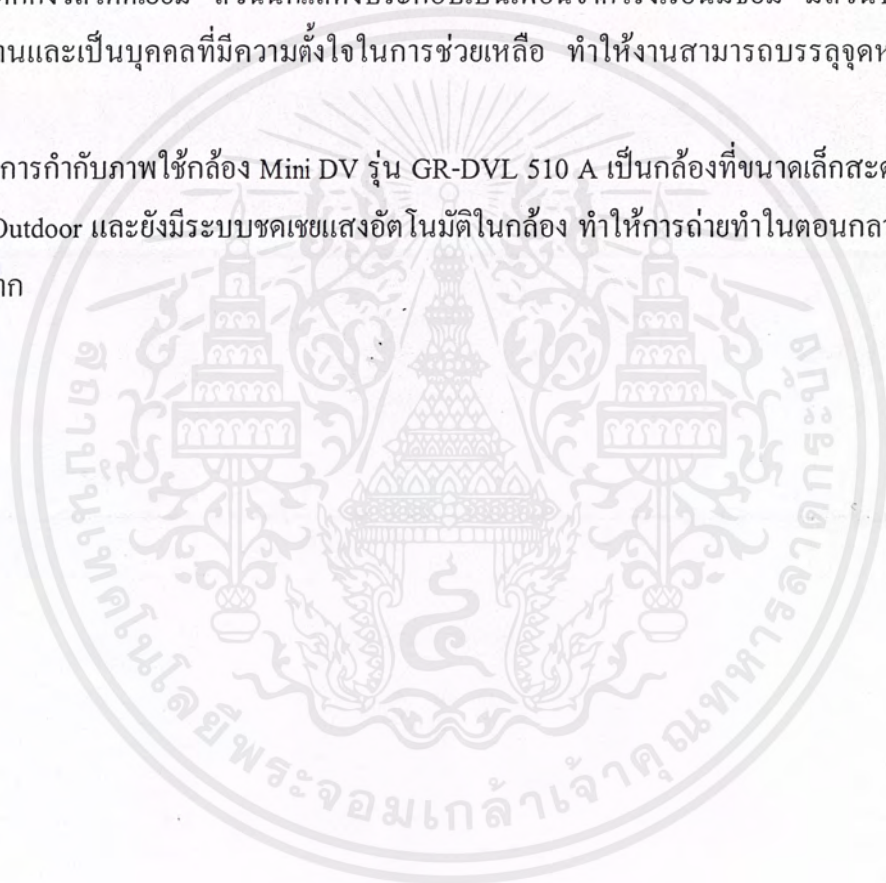
ในฉากต่อมาเป็นฉากถ่ายทำนอกสถานที่ เป็นฉากบนรถไฟฟ้าซึ่งข้าพเจ้าต้องทำการขออนุญาตสถานที่ จากทางมหาวิทยาลัย และนำเอกสารไปยื่นต่อสถานีรถไฟฟ้ามหานคร จึงจะได้รับอนุมัติการถ่ายทำในบริเวณสถานีรถไฟฟ้ามหานคร จึงทำให้การถ่ายทำเป็นไปได้ง่ายและสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น เพราะได้รับความช่วยเหลือและความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ที่นั่น และในฉากต่อมาเป็นฉากที่ถ่ายทำที่สี่ลม ในฉากนี้สร้างปัญหามาก เป็นสถานที่ที่มีผู้คนมากมายและบางครั้งเป็นปัญหาในการถ่ายทำในด้านการกำกับภาพอย่างมาก เพราะบาง shot ไม่สามารถถ่ายทำในมุมที่ต้องการได้ อีกทั้งยังมีปัญหาในด้านเสียงบรรยากาศที่ไม่สามารถควบคุมได้

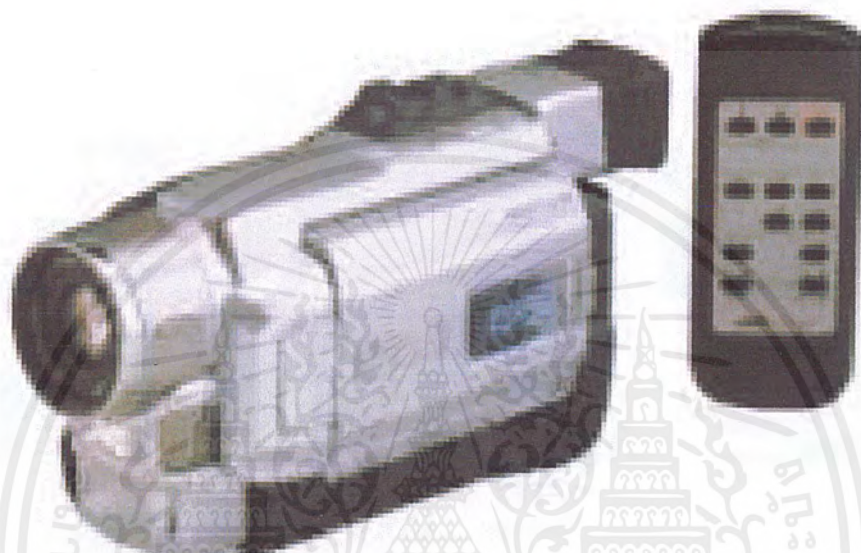
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทีมงานในการถ่ายทำภาพยนตร์ ควรมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับภาพยนตร์และอุปกรณ์ จะทำให้งานดำเนินอย่างเป็นระบบ และรวดเร็ว ผู้กำกับควรอธิบายให้ทีมงานรับรู้เรื่องราวและเข้าใจสิ่งที่ต้องการจะบอกกับผู้ชม เพื่อกำหนดทิศทางของทุกคนไปในทิศทางเดียวกันเพราะจะทำให้ปัญหามีน้อยลง และช่วยกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง

นักแสดง เป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญ นักแสดงที่มีประสบการณ์จะช่วยให้งานรวดเร็วและช่วยเสริมในส่วนที่ผู้กำกับมองข้ามไป ปุ่มสามารถเน้นอารมณ์และ Action ของผู้มีอาการวิตกกังวลได้ดีเยี่ยม ส่วนนักแสดงประกอบเป็นเพื่อนจากโรงเรียนมัธยม มีส่วนช่วยข้าพเจ้าในทุกด้านและเป็นบุคคลที่มีความตั้งใจในการช่วยเหลือ ทำให้งานสามารถบรรลุจุดหมายไปได้ด้วยดี

การกำกับภาพใช้กล้อง Mimi DV รุ่น GR-DVL 510 A เป็นกล้องที่ขนาดเล็กสะดวกต่อการถ่ายทำ Outdoor และยังมีระบบชดเชยแสงอัตโนมัติในกล้อง ทำให้การถ่ายทำในตอนกลางคืน ไม่มีปัญหามาก

ภาพที่ 5.1 ภาพอุปกรณ์กล้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post – Production)

6.1 การตัดต่อลำดับภาพ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ มีวิธีการตัดต่อแบบเรียงลำดับตามเหตุการณ์ และมีการตัดสลับบ้างในบาง shot เพื่อเน้นอารมณ์ และบรรยากาศในอดีต เพื่อให้ผู้ชมภาพยนตร์เข้าใจใน อารมณ์ และความหมายของเหตุการณ์มากขึ้น เช่น บาง shot ก็ต่อเนื่อง และบาง shot ตัดสลับอย่างรวดเร็วบวกกับ sound ประกอบให้เรื่องดูมีจังหวะและตื่นเต้น

การลำดับภาพในภาพยนตร์เรื่องนี้ แบ่งออกเป็น 2 แบบ

1. การลำดับภาพแบบเล่าเรื่อง

การลำดับภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ไปตามลำดับตั้งแต่ต้นจนจบ และให้ความสำคัญ ของความต่อเนื่องของลำดับเหตุการณ์ระหว่าง shot ต่อ shot

2. การลำดับภาพย้อนเหตุการณ์

เพื่อเน้นคือความสำคัญของเหตุการณ์ในอดีตและตอกย้ำให้ผู้ชมภาพยนตร์ได้รับรู้ถึงความหมายของ shot นั้นมีการตัดสลับระหว่างเหตุการณ์ปัจจุบัน และเหตุการณ์ในอดีตอย่างรวดเร็วเพื่อเน้นอารมณ์และสะท้อนถึงความคิดของตัวละครนั้น

6.2 การบันทึกเสียงภาพยนตร์

เสียงในภาพยนตร์ เป็นสิ่งที่สำคัญ สามารถสร้างพลังและอารมณ์ของภาพยนตร์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1. เสียงบรรยากาศ (Ambience)

เสียงบรรยากาศ เป็น Back – Ground สำคัญของทุก shot ในภาพยนตร์ เพราะถ้าขาดเสียงบรรยากาศไปจะทำให้ shot นั้นเกิดอาการสะดุด แต่ในภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นสิ่งที่ถ่ายทำ ในบริเวณที่มีผู้คนสัญจรมากมาย จึงยากต่อการควบคุมเสียง จึงต้องทำการลดเสียงบรรยากาศ และเพิ่มเสียงดนตรีใส่เข้าไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เสียงประกอบ (sound Effects)

เป็นเสียงที่เน้นถึงหลักความจริงที่เกิดขึ้นในภาพและนำมาใส่เสียงเพื่อเน้นความหมายของมันมาใส่เสียงเพื่อเน้นความหมายของมันอีกที เช่น เสียงของหัวใจเต้นของปุมตอนเกิดอาการอยากยา

3. เสียงดนตรี (music)

เสียงดนตรี เป็นตัวเชื่อมและสร้างอารมณ์ของผู้ชมได้อย่างดีเยี่ยม และสามารถบอกได้ถึงสไตล์ของภาพยนตร์ว่าเป็นภาพยนตร์ประเภทใด และสามารถบอก วัน/เวลา และวัฒนธรรมได้อีกด้วย เพราะฉะนั้นเสียงจึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในภาพยนตร์ เพราะจะเป็นตัวกำหนดที่ทำหน้าที่ให้ภาพยนตร์นั้นดูสมบูรณ่มากยิ่งขึ้น

บทที่ 7

บทสรุป

ผู้กำกับต้องมีความชัดเจนแน่วแน่ในแนวทางที่กำหนดไว้และต้องได้รับความร่วมมือที่ดีจากทีมงานจึงจะสามารถสร้างภาพยนตร์ออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปัญหาที่เกิดขึ้น

ในขั้นตอนการถ่ายทำของข้าพเจ้าได้เกิดปัญหาขึ้นมากมายเพราะขั้นตอนการเตรียมงาน (pro - Production) ยังไม่ดีพอจึงเกิดปัญหาตามมาทั้งในเรื่องของ การนัดคิวนักแสดงและการย้ายสถานที่ถ่ายทำ อีกทั้งในภาพยนตร์เรื่องนี้ยังเป็นการถ่ายทำ นอกสถานที่เป็นส่วนมากถึง 85% จึงมีปัญหาในการบันทึกเสียงและเรื่องของแสงที่บางครั้งไม่พอเพียงต่อการถ่ายทำ จนทำให้บาง shot ในภาพยนตร์ภาพออกมาในลักษณะออกมาไม่ชัด เพราะไม่สามารถ focus ได้อย่างชัดเจนและความละเอียดของภาพก็ลดลงด้วย แต่ก็สามารถแก้ไขได้โดยการข้อมสียภาพ ในขั้นตอนการตัดต่อและการตัดสลับอย่างรวดเร็ว ในเรื่องของนักแสดงมีปัญหาในเรื่องคิวการถ่ายด้วยเหตุผลว่านักแสดงที่ต้องแสดงใน shot เดียวกันวางไม่ตรงกัน จึงทำให้การถ่ายทำต้องรอคิว แต่นักแสดงในภาพยนตร์ของข้าพเจ้าแต่ละคนเป็นคนตั้งใจในการทำงาน และทุ่มเทให้กับงานอย่างเต็มที่ จึงสามารถชดเชยไปได้พอสมควร

ในส่วนตัวข้าพเจ้าผู้กำกับ ต้องมีจุดยืนในการแสดงให้มากกว่านี้เพราะผู้กำกับต้องเข้าใจบทภาพยนตร์อย่างชัดเจน เพื่อให้ภาพยนตร์สามารถสื่อสารประเด็นแก่ผู้ชม ได้อย่างชัดเจนและภาพยนตร์จะออกมามีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ภาพยนตร์ที่ดีมาจากการเตรียมงานในขั้นตอน (Pre - Production) เพราะฉะนั้นในการถ่ายทำภาพยนตร์ควรจะให้ความสำคัญในขั้นตอน Pre - Production เพราะสามารถส่งผลให้ภาพยนตร์มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

1. ทรงพันธ์ ประกอบนพเก้า. วินโดวส์ แมกกาซีน. กรุงเทพฯ : วีอาร์พับลิชชิ่ง, 2541.
2. ประไพพรรณ เหล่ายนตร์. ซีเนแม็ก สเปนเชียล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์หทัยเฮง, 2541.
3. วรณพ วิสุทธีมรรค. พฤติกรรมการบริโภคสารเสพติด.
4. วิชัย โปษยะจินดา และไพพรรณ พิทยานนท์. ตลาดมียาฆ่าในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
5. สุทัศน์ บุรีรักษ์, ปกรณ์ พรหมวิทย์, จันนิภา เจตสมมา. การผลิตภาพยนตร์ชั้นสูง. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2537.
6. Jacop, and Fchv, K.O. **Drug and Drug Abuse**. 2nd edition. Addiction Rsearch Foundation, Toronto, 1987.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้